

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΔΑΔΑΟΣ

**Ο Ιησούς Χριστός
στον ποταμό της Ιστορίας μας**

Αθήνα 2019

Ιησούς Χριστός
Ο Σωτήρας του κόσμου μας
Στον Ποταμό της Αγάπης
και της Ιστορίας μας.

Αφιερώνεται

Στην Νύμφη του Χριστού που ζει και κυκλοφορεί στις κατακόμβες του Σοδομικού και Βαβυλωνιακού 21^{ου} αιώνας αναμένουσα την απολύτρωσή της

Πρόλογος

Αδελφό κ. Αλ. Δαδάον

Ευχαριστώ εισαγωγικά τον εργάτη του ευαγγελίου και αγαπητό εν Χριστώ αδελφό για την πνευματική τιμή που μου έκαμε να δω την καινούρια δουλειά του.

Οι σελίδες της δείχνουν ότι πρόκειται για σεμνή, σοβαρή και χωρίς αμφιβολία κοπιαστική δουλειά. Πλούσιες οι αναπομπές στην Αγία Γραφή. Βαθειά έρευνα. Δεμένος λόγος με άπλετη ιστορική διείσδυση. Γνωρίζει ο Α.Δ. τα ιερά γράμματα. Το σκελέτωμα του βιβλίου; Επιστημονικό, οι αναλύσεις λεπτές. Όπου θα απαιτηθεί «κριτική», ο Α.Δ. θα την ασκήσει αντικειμενικά με λεπτότητα και σεβασμό. Απλώνει τις πλούσιες ιστορικές γνώσεις του, άνετα και ξέρει καλά Ελληνικά. Οι δομές του λόγου του ρέουσες. Στις χαλεπές τις δεμένες με τόση υλική τάση και με προθέσεις άρνησης του Ιησού Χριστού, τούτη η προσφορά παίρνει τη διάσταση μιας βαθείας πνευματικής συνδρομής στο οικοδόμημα του ευαγγελισμού.

Σ.Ι.Π.

«... και έχθραν θήσω ανά μέσον σου και ανά μέσον της γυναικός και ανά μέσον του σπέρματος σου και ανά μέσον του σπέρματος αυτής. Αυτός σου τηρήσει κεφαλήν και συ τηρήσεις Αυτού πτέρναν» (Γεν. 3:15)

Στο ποτάμι της Ιστορίας

«Εἰς ραντισμὸ τοῦ Αἵματος...» (Α΄ Πέτρ. 1:2)

«Προτού να υπάρξει ο Αβραάμ Εγώ είμαι»
(Ιωάν.8:58)

«Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγγραψε ο Μωσής εις τον νόμο και οι προφῆτες ευρήκαμε, Ιησούν τον υἱὸ του Ἰωσήφ τον ἀπὸ Ναζαρέτ» (Ιωάν.1:45)

«Ἐρευνάτε τὰς γραφάς, διότι σεις νομίζετε ὅτι σε αὐτὲς ἔχετε ζωὴ αἰώνιο· και εκείνες εἶναι αἱ μαρτυρούσες περὶ ἐμοῦ» (Ιωάν.5:39)

«ὦ! ἀνόητοι και βραδεῖς τὴν καρδίᾳ στο να πιστεύετε σε ὅλα ὅσα εἶπαν οἱ Προφῆτες. Δεν ἔπρεπε να πάθει αὐτὰ ο Χριστός;

«Και ἀρχίσας ἀπὸ Μωσῆ και ἀπὸ πάντων των προφητῶν, διερμήνευε εις αὐτοὺς τὰ περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφῆς» (Λουκ. 24:27)

Πρόλογος του συγγραφέα

Πρόκειται για μια πρόταση του γέροντα αδελφού ή οποία με άφησε έκπληκτο και για μερικές στιγμές «χαμένο». Δεν είναι λίγες οι φορές που τα μηνύματα και οι εν γένει αναφορές του στο λόγο του Θεού με αφήνουν μετεξεταστέο καθώς δεν προλαβαίνω να αντιληφθώ τη πυκνότητα των νοημάτων του. Έκπληκτος ή και χαμένος στεκόμουν όρθιος και αμίλητος μπροστά του. Το κατάλαβε και με βοήθησε. Για την Καινή Διαθήκη μου είπε με την βαθειά κατανόηση, εκείνη που δεν προσβάλλει αλλά αντίθετα ανεβάζει. Γύρω στις 40 με 50 σελίδες, συνέχισε. Συνήλθα, αλλά η απορία μου ήταν ολοφάνερη και από μέσα μου τόλμησα την εξοστρακισμένη για εκείνον λέξη «εγώ»; Είμαι άξιος; Με το ήρεμο εκείνο ύφος που γεμίζει θάρρος απάντησε: Μπορεί Εκείνος, ο Ιησούς.

«Σήμα ελήφθη» είπα από μέσα μου επαναλαμβάνοντας μηχανικά και με δυο λέξεις κάποιο επαγγελματικό μου απομεινάρι. Από τα χείλη μου αχνά βγήκε μια μόνο λέξη. «Προσευχή». Κι' ευχαριστώ τον Θεό.

Στο ποτάμι της Ιστορίας

Σαν Χριστιανοί που είμαστε τυπικοί ή και ειλικρινείς οπαδοί του Αρχηγού της πίστης μας Ιησού Χριστού αφ ενός, αλλά και σαν Έλληνες αφ' ετέρου είναι ανάγκη να βεβαιωθούμε για το αν υπάρχουν πειστικά στοιχεία της ταυτότητάς μας. Και τούτο για την προς τους τρίτους μαρτυρία μας.

Αυτή η ανάγκη ανάγεται στην σφαίρα του Πνεύματος και ως εκ τούτου πνευματική θα είναι και η προσπάθειά μας. Ο χώρος μέσα στον οποίο θα βρεθούμε είναι ένα αλώνι, πάνω στο οποίο θα ρίξουμε το πνευματικό «είναι» μας, για να περάσουν από πάνω του τα άλογα της «Λογικής» και της «Μωρίας», της «Αλήθειας» και του «Ψεύδους».

Το οποιοδήποτε αλώνισμα θα το εκθέσουμε στην Πνοή του Αγίου Πνεύματος προκειμένου να φύγει το άχυρο. Ό,τι μένει, ας μένει προς δόξα του Ιδιοκτήτη του αλωνιού και του αλωνίσματός Του.

Κεφάλαιο 1^ο

Ο Προφητικός Λόγος

(ορισμός, η δίψα για το αύριο «τί»; Άνθρωπος ταξιδευτής στο άγνωστο. Παιδαριώδεις τοπικιστικές και σκοτεινές μορφές ΠΛ.

«Τι είναι ο «προφητικός λόγος;»

Μία είναι η κυρίαρχη ερμηνεία του ρήματος «προφητεύω»: «Προλέγω, προμαντεύω τα μέλλοντα. Σύμφωνα δε με την Χριστιανική πίστη, προλέγω τα μέλλοντα κατά Θεία έμπνευση, παραινώ εν ονόματι του Θεού (Γραφή)». (Λεξικόν «ΗΛΙΟΣ).

Θα έλεγε κανείς με βεβαιότητα και χωρίς τρίτες σοβαρές αντιρρήσεις, πως ο προφητικός λόγος υπό την άοριστη ερμηνευτική γενικότητά του, κατέχει πρωταγωνιστικό ρόλο στις πνευματικές αναζητήσεις του Ανθρώπου, όσες από αυτές αφορούν τόσο το προσωπικό του, όσο και το εν γένει «αύριο».

Αυτή η προνομιούχα ύπαρξη «Άνθρωπος» αισθάνεται πως ταξιδεύει στον αχαρτογράφητο και αινιγματικό ωκεανό του διηνεκούς σε συνθήκες φουρτούνας, ή μπουνάτσας ανάμεσα σε παγόβουνα, υφάλους, ξέρες, και πάμπολλους απρόβλεπτους κινδύνους πάντα μέσα

σε μια πυκνή, αδιαπέραστη ομίχλη. Δεν γνωρίζει τί του επιφυλάσσει η επόμενη στιγμή.

Μόνο το «τώρα» είναι δικό μας ακούγεται συχνά στις πνευματικές μας συζητήσεις.

«Αύριο» είναι οι άγνωστες και αινιγματικές σελίδες της αυτοβιογραφίας μας.

Ταξιδεύοντας λοιπόν, σε τέτοιες συνθήκες και έχοντας έμφυτα γερά ριζωμένα μέσα μας την αιωνιότητα, αναζητούμε εναγωνίως κάποιο μακρινό αστέρι, κάποιον αδύνατο φάρο, κάποιο σημάδι τέλος πάντων, που θα μας βοηθήσει τόσο στον εντοπισμό του στίγματός μας, όσο και των κινδύνων που δυνατόν να μας περιβάλλουν ή και να ακουμπούν ήδη επικίνδυνα στην πλώρη μας.

Είναι γεγονός, πως ποτέ δεν υπάρχει σιγουριά στο κατά πόσο ασφαλείς είμαστε στην κάθε στιγμή της ζωής μας. Αυτός είναι και ο λόγος που γεμίζουμε την ζωή μας με κάθε είδους ασφαλιστικές καλύψεις.

Πρόσφατα μου πρότεινε κάποια Τράπεζα να με ασφαλίσει για την απώλεια - κλοπή του πορτοφολιού, της ταυτότητας, των κλειδιών του αυτοκινήτου και του σπιτιού, του κινητού μου και άλλων μικροπραγμάτων! Δεν ξέρουμε τί μας επιφυλάσσει το μέλλον, ούτε ουσιαστικά και το τί είναι δυνατόν να κρύβει το παρόν μας.

Σε πολυήμερες περιόδους κακοκαιρίας, όσο δυνατές και αν είναι αυτές, ο Πλοίαρχος θα βρει ίσως κάποιο

χρονικό δεκάλεπτο για να ακουμπήσει κάπου το κεφάλι του κλείνοντας τα τζαμωμένα από την ταλαιπωρία μάτια του.

Σε περιόδους όμως πυκνής ομίχλης και μηδενικής ορατότητας ποτέ δεν θα κάνει κάτι τέτοιο. Όλες οι αισθήσεις του βρίσκονται σε υπερένταση. Εκτός από τον κίνδυνο της κακοκαιρίας, υπάρχει και ο φοβερός κίνδυνος του απρόβλεπτου της επόμενης στιγμής.

Με ελαττωμένη ταχύτητα, με την σειρήνα του πλοίου στο αυτόματο, με τα ραντάρ σε διαρκή λειτουργία, με τον οπτήρα ναύτη στο φτερό της Γέφυρας ή κατάπλωρα και τον δεύτερο στο τιμόνι με διάπλατα ανοιχτές τις πόρτες της τιμονιέρας και τεντωμένα τα νεύρα, προσπαθεί να εντοπίσει ή και να πληροφορηθεί από τους ναύτες και τα ηλεκτρονικά βοηθήματα κάποια μακρινή ή κοντινή ύπαρξη κινδύνου.

Αυτή είναι στην πραγματικότητα η καθημερινότητά μας, που αν και μας έχει γίνει συνήθεια, παραμένει εν τούτοις γερά καρφωμένη μέσα μας με την μορφή της «περιέργειας».

Τί θα γίνει αύριο; Πώς θα πάει η δουλειά; Τί θα γίνουν τα παιδιά; Ποιος μπορεί να με βοηθήσει στο να πάρω τις σωστές αποφάσεις; Ποιο θα είναι το τέλος μου και τί πέραν αυτού; Εδώ ακριβώς εμφανίζεται σαν πρόθυμος, αλλά ομιχλώδης και επικίνδυνος συμπαραστάτης μας, ο ακατέργαστος προφητικός λόγος στις πιο απίθανες μορφές του.

Είναι εντυπωσιακή η τάση, τόσο των απομονωμένων ομάδων της ζούγκλας, όσο και των πλέον πολιτισμικά και επιστημονικά προοδευμένων κοινωνιών, στο να προσκολλώνται με πάθος στον οιασδήποτε μορφής προφητικό λόγο. Δύσκολα θα βρει κανείς έντυπο περιοδικού, η ημερήσιου τύπου ή και ηλεκτρονικού ΜΜΕ, που να μην υπάρχει κάποια καταχώρηση ή αναφορά προφητικού λόγου.

Αστρολογίες, μέντιουμ, νεκρομαντείες. Ονειροκρίτες, καφετζούδες, χαρτορίχτρες, σατανιστές και σατανικές τελετές, παραψυχολογικές επιστήμες, πανάρχαιες πρωτόγονες παγανιστικές τέχνες και πληροφορίες προκαλούν συχνά το έντονο ενδιαφέρον μας.

Χταπόδια εξωγήινα (!) που προβλέπουν μελλοντικές εκβάσεις αγώνων, αετοί «αρχιστράτηγοι», που συμβουλεύουν στρατηλάτες στα πεδία των μαχών, οιωνοσκόποι, οστά ζώων και ένας σωρός απίστευτων απόψεων και ενεργειών, που προκαλούν ακόμη και θυμηδία, κατακλύζουν τις κοινωνίες και επηρεάζουν από τα πανάρχαια χρόνια τους «σοφούς και τους ασόφους» του κόσμου μας.

Περίεργα φαινόμενα τηλεκινήσις, αντικείμενα που μετακινούνται από μόνα τους, που θορυβούν, χτυπιούνται και εκφράζονται (;) χωρίς αποδεικτικό λόγο και λογική εξήγηση, απασχολούν όχι σπάνια μικρές ή και μεγαλύτερες κοινωνικές ομάδες.

Στάση - Θέση τυπικών Χριστιανών απέναντι στον Προφητικό Λόγο - Ανώγειο

Έστω και σαν απλοί και τυπικοί Χριστιανοί γεννημένοι και αναθρεμμένοι σε μια Χριστιανική Πατρίδα δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τούτη την πραγματικότητα, όσο αίολη, αντιφατική, μυστηριώδης ή ακόμη σατανική κι αν είναι.

Δεν μπορούμε να περιφρονήσουμε «εμπειρίες» χιλιάδων συνανθρώπων μας, που επιμένουν με φανατισμό και ενίοτε με «αποδείξεις» στις απόψεις τους.

Στεκόμαστε προσεκτικοί απέναντι στις τέτοιες αντιλήψεις. Αν περιφρονήσουμε όλα αυτά, τότε πολύ απλά κινδυνεύουμε να γίνουμε και οι ίδιοι όχι απλοί θεατές, αλλά και ήρωες του «θιάσου» αυτών των απόψεων.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν την πυκνή ομίχλη του «αύριο» αφ' ενός, αλλά και την ακόμα πιο επικίνδυνη παραπλανητική θολούρα του ακατέργαστου ή και του σατανικού σήμερα προφητικού λόγου, τρία τινά είναι δυνατόν να κάνουμε μεμονωμένα ή και σε συνδυασμό μεταξύ τους.

(1).

Να αφήσουμε τα πράγματα στην τύχη τους παραμένοντας αδρανείς περιφρονητές στον οποιασδήποτε μορφής ακατέργαστο προφητικό λόγο, αστρολογίες, ωροσκόπια κλπ.

(2).

Να υποταχτούμε υπό όρους ή και χωρίς αυτούς στον ακατέργαστο προφητικό λόγο και

(3).

Να καταφύγουμε στην αυθεντία του Γραπτού Λόγου της πίστης μας, καθώς είναι ολοφάνερο στην στοιχειώδη ανθρώπινη Χριστιανική μας λογική, πως εκεί βρίσκονται όλα τα αναγκαία στοιχεία της ασφαλούς ενημέρωσής μας.

Είναι επιτακτική λοιπόν, η ανάγκη για όλους εμάς τους έστω και τυπικούς, χλιαρούς ή ένθερμους Χριστιανούς να καταφύγουμε στην αυθεντία του Γραπτού Λόγου της πίστης μας, στην Αγία Γραφή μας.

Αυτονόητο είναι πως όλα τα παρακάτω δεν αφορούν αρνητές, υλιστές, άθεους και τα παρακλάδια τους. Δεν αφορούν βέβαια και τους κατ' επάγγελμα ή κατά συνείδηση φανατικά προσκολλημένους στην αστρολογία και σε μεταφυσικές απόκρυφες εμπειρίες των ιδίων ή τρίτων.

Αυτοί μαζί με τους αδιάφορους καλό είναι να σταματήσουν την ανάγνωση αυτών που στην συνέχεια εκτίθενται, διότι θα τους είναι κουραστικά ή και ενοχλητικά. Δεν τους αφορούν.

Είσοδος στο Ανώγειο

Αυτή τη στιγμή, που καταφεύγουμε στον Γραπτό Λόγο της πίστης μας, παίρνουμε την πιο σωστή απόφαση της ζωής μας. Χτυπάμε το κουδούνι ενός πνευματικού χώρου, γνωστού σε όλους τους πιστούς όλων των αιώνων από κτίσεως κόσμου.

Είναι ο χώρος που ο ένθεος πνευματικά κόσμος, ραχοκοκαλιά του οποίου είναι ο Χριστιανισμός, αποκαλεί «Ανώγειο», σε ανάμνηση του ανωγείου στο οποίο κατήλθε ο Θεός Παράκλητος κατά την ημέρα της Πεντηκοστής. (Πράξεις 2^ο κεφ.)

Το Ανώγειο δεν είναι ένας μοναχικός χώρος, όπως εκείνος του ευρέως πλέον διαδεδομένου «διαλογισμού».

Δεν είναι ο χώρος του απόλυτου «τίποτα», του «νιχιλισμού» μηδενισμού, ούτε ακόμη και του ίδιου του εαυτού μας. Δεν είναι βέβαια και χώρος, στον οποίο συγκατοικούν πονηρές σκέψεις και παρουσίες.

Είναι ένας χώρος που κατακλύζεται μόνον από την ευλογημένη παρουσία του Θεού Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Είναι ο χώρος της καιόμενης και μη κατακαιόμενης βάτου του όρους Χωρήβ, στην οποία πλησίασε ανυπόδητος ο Μωυσής. Είναι το Ιερό του Ναού του Χριστιανικού κόσμου.

Ευρισκόμενοι στην πόρτα τούτου του χώρου αισθανόμαστε την ανάγκη να ψελλίσουμε λίγα δειλά αλλά πάντοτε ένθερμα ενσυνείδητα λόγια προσευχής, ώστε να

μας φωτίσει ο Θεός Παράκλητος στο να κατανοήσουμε σωστά τον Προφητικό Λόγο της πίστης μας.

Έχουμε πάντα υπ' όψιν μας, πως το «ανώγειο» δεν είναι ένα απομονωμένο απρόσβλητο από ενοχλητικές εξωτερικές παρεμβάσεις φρούριο, διότι και αυτό εξακολουθεί να παρενοχλείται από τις υλιστικές σαϊτιές, τις σαρκικές, τις αναγκαίες έστω, σωματικές μας παρεμβάσεις, οι οποίες έχουν τις δικές τους απαιτήσεις.

Εκτός δε από αυτές, υπάρχουν και οι επιβουλές του Πονηρού, που πάντα караδοκεί τοξεύοντας εναντίον του «ανωγείου» μας .

Κάτι τέτοιο συνέβη με τους Μαθητές στην Γεσθημανή. Ενώ υπάκουσαν πρόθυμα στην εντολή του Δασκάλου να προσεύχονται και προφανώς εισήλθαν αμέσως στον χώρο του Ιερού πνευματικού Ανωγείου, αυτοί από σωματική πίεση αποκοιμήθηκαν στο Ιερό του Κήπου και παρουσία του ίδιου του Δασκάλου τους.

Κοιμισμένοι βέβαια δεν αμαρτάνανε, αλλά και δεν βρισκόταν ξύπνοι πνευματικά. Ήταν ανενεργοί, εκτεθειμένοι, αν μη τι άλλο, στο να εισέλθουν στον χώρο του Πειρασμού.

«Και έρχεται προς τους μαθητές και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους, και λέγει προς τον Πέτρο· Ούτω δεν ηδυνήθητε μίαν ώρα να αγρυπνήσετε μετ' εμού; Αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέρθητε εις πειρασμό. Το μεν πνεύμα πρόθυμο, η δε σαρξ ασθενής» (Ματθ.26:40-41).

Χτυπώντας λοιπόν το κουδούνι της εξώπορτας του Ανώγειου, αφήνουμε τον χώρο των βιοτικών μεριμνών της καθημερινής δραστηριότητάς μας και μπαίνουμε σε ένα διαφορετικό ανώτερο πνευματικό χώρο.

Το να προσπαθήσουμε να βρεθούμε στον σωστό Πνευματικό Χώρο δεν είναι αμαρτία, τουναντίον είναι ευλογία, ανάσα της ψυχής και σιγουριά.

Το ό,τι υπάρχει , Προφητικός Λόγος στην Αγία Γραφή είμαστε εγκυκλοπαιδικά τουλάχιστον σίγουροι, διότι πάντοτε από μικρά παιδιά ακούγαμε τους μεγάλους να αναφέρονται σε ένα βιβλίο της Αγίας Γραφής που λέγεται Αποκάλυψη, δηλαδή αναφορά στον Προφητικό Λόγο.

Η Αποκάλυψη όμως αν και γράφτηκε μέσα στο Ανώγειο, είναι το τελευταίο βιβλίο στην κατάταξη της Αγίας Γραφής, γι αυτό εμείς που μόλις τώρα εισερχόμαστε σ' αυτό θα ξεκινήσουμε από την αρχή, από το πρώτο - πρώτο κιόλας βιβλίο της, που λέγεται Γένεση.

Κεφάλαιο 2^ο

Ο Προφητικός Λόγος στην Αγία Γραφή.

Στο πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης, περιγράφεται η Δημιουργία. Εδώ ο Προφητικός Λόγος είναι κυρίαρχος και καθημερινός, εκφωνημένος από τον ίδιο τον Θεό.

Προλέγει επιτακτικά ο Δημιουργός και αυθημερόν εκπληρώνεται το προφητευμένο, η προφητεία:

«Να γίνει φως», και γίνεται φως, «να γίνει στερέωμα» και γίνεται, «να γίνουν φυτά» και γίνονται, «να γίνουν ψάρια, ζώα κλπ» και γίνονται όλα χωρίς καθυστερήσεις! Όλες οι θεϊκές επιταγές είναι προφητείες εξουσίας, προλεγόμενα γεγονότων.

Στο δεύτερο κεφάλαιο υπάρχει μια πολύ ουσιαστική αναφορά στον Προφητικό Λόγο με τη μορφή συμβουλής, η οποία αφορούσε την ίδια τη ζωή των πρωτοπλάστων:

«Μην φας από το δένδρο της Γνώσεως του καλού και του κακού γιατί θα πεθάνεις» (Γεν.2:17).

Η Ζωή και ο Θάνατος ήταν στην επιλογή του Αδάμ. Στο σημείο αυτό μπαίνουν τα όρια της ελευθερίας του ανθρώπου.

Τι σημαίνει ελευθερία και ποια τα όριά της

Ελευθερία για τον άνθρωπο σημαίνει να μπορεί να ζει και να δρα χωρίς εμπόδια, μέσα στον χώρο της δικαιο-

δοσίας του. Ο χώρος αυτός εμπεριέχεται στο «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση Θεού» στην ευλογία της «δημιουργικής ικανότητας» του «*αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίζετε την Γη και κυριεύσετε αυτήν και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινουμένου επί της Γης*» (Γεν.1:28). Αυτός ήταν ο χώρος της ελευθερίας μας κατά την προ της Αδαμικής πτώσης μας χρονική περίοδο.

Άλλο είναι το πλασμένο «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού» δημιούργημα και άλλο ο Πλάστης Δημιουργός Θεός. Άλλο είναι τα όσα μας μοιάζουν και άλλο είμαστε εμείς οι ίδιοι. Δεν μας έφτιαξε Θεός ο Δημιουργός μας, απλά ενεφύσησε στο πήλινο κατασκευασμά Του και το ζωντάνεψε. Τα δικά μας μηχανικά ομοιώματα που κινούνται, όπως π.χ. τα ρομπότ μοιάζουν να έχουν ζωή, αλλά δεν έχουν.

Η διαφορά είναι ολοφάνερη μεταξύ της εννοίας «Θεός» και του «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση Θεού» είναι μας. Τα μετά την πτώση μας λόγια του Θεού είναι ενδεικτικά αυτής της πραγματικότητας:

«Ιδού ο Αδάμ έγινε (τώρα) ως είς εξ ημών στη γνώση του καλού και του κακού» (Γεν.3:22).

Και σε τούτο το περιορισμένο στάδιο δεν λέει ο Δημιουργός μας, πως ο Αδάμ έγινε Θεός, αλλά σαν Θεός και αυτό μόνο στο να γνωρίζει το καλό και το κακό (Γεν.3:22).

Άλλη είναι η απόλυτη ελευθερία του Θεού και άλλο το περιεχόμενο και η φύση της ελευθερίας του Ανθρώπου.

Γένεση, κεφάλαιο 3^ο

Και τώρα μπαίνουμε στο τρίτο κεφάλαιο της Γένεσης για να ιδούμε εάν και σε τούτο υπάρχουν ίχνη Προφητικού Λόγου.

Δεν ξεχνάμε βέβαια, πως βρισκόμαστε στον προθάλαμο του δικού μας Χριστιανικού πνευματικού «ανωγείου», απαλλαγμένοι από υλιστικές και πονηρές παρεμβάσεις ή προσμίξεις.

Δεχόμαστε την Αγία Γραφή σαν την «λυδία λίθο» της πίστης μας. Αυτοί είμαστε.

Αδάμ ο Πρέσβης

Δοκιμασία ελευθερίας – Πτώση και Θάνατος

Βρισκόμαστε λοιπόν πνευματικά στον κήπο της Εδέμ και παρακολουθούμε τον Αδάμ σαν υπεύθυνο Φύλακα, Γεωργό του Κήπου και Πρέσβη του Ουρανού.

Κάλλιστα μπορούμε να παρομοιάσουμε τον Κήπο της Εδέμ σαν την Πρεσβεία του Ουρανού στην Γη. Βρίσκεται μεν στη Γη, αλλά με ευθύνη του Αδάμ είναι απαράβιαστος από τον εξωτερικό τον απερίφρακτο γήινο χώρο. Είναι ένας Ουράνιος χώρος. Ανήκει στον Ουρανό, αν και βρίσκεται στη Γη. Υπάρχει σε αυτόν η Πνοή του Θεού.

Ο Αδάμ σαν Πρέσβης είναι υπεύθυνος και ελεύθερος να ενεργήσει όπως θέλει, να φυλάξει επιμελώς τον κήπο ή να τον αφήσει «ξέφραγο αμπέλι», να εργαστεί ή να μην εργαστεί, να φάει ή να μην φάει τον απαγορευμένο καρπό. Από μόνος του τούτος ο καρπός είναι πολύ περίεργος. Άρα και πάντα σύμφωνα με την δική μας λογική, πρόκειται περί παραλληλισμού πνευματικού δέντρου, που ο καρπός του είναι πνευματικός.

Το στάδιο αυτό είναι απλά η δύσκολη περίοδος κατά την οποία δοκιμάζεται πριν απ' όλα η υπακοή στον Θεό, καθώς εκφράζεται με αγάπη και σεβασμό του Αδάμ προς τον Δημιουργό του στον χώρο της πνευματικής του ελευθερίας. Αυτή η ελευθερία είναι σίγουρα και ο προγραμματιστής της ευτυχίας και της δυστυχίας του. Ο προγραμματιστής μπήκε σε ενέργεια κατά την ημέρα και την ώρα της πτώσης και δυστυχώς «χτύπησε κόκκινο». Αυτή η μέρα και ώρα περιγράφεται σε τούτο το 3^ο κεφάλαιο της Γένεσης

«Ο δε όφιος ήτο το φρονιμότερο πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο Θεός· και είπε ο όφιος προς την γυναίκα, «τω όντι είπε ο Θεός, Μη φάγετε από παντός δένδρου του παραδείσου;» (Γεν.3:1).

Κατ' αρχάς μια σειρά παραλείψεων και παραβάσεων είχαν ήδη προηγηθεί.

1. Ο κήπος έμεινε αφύλακτος και μπήκε το Φίδι.
2. Η Εύα αντί να βοηθάει τον άνδρα της, έπιασε κουβέντα με τον εισβολέα και στην συνέχεια τον υπάκου-

σε. Άρχισε να περιεργάζεται το δένδρο και τους καρπούς του.

Ήταν καλό στη βρώση, αρεστό στα μάτια, και επιθυμητό στη γνώση, και έφαγε, έδωσε δε και στον άνδρα της, ο οποίος χωρίς καμιά καταγραμμένη τουλάχιστον αντίδραση, παρέβη την εντολή του Θεού.

Η επισήμανση «*επιθυμητό στην γνώση*» είναι κάτι που συμβαδίζει με τον «προφητικό λόγο». Επιθυμία να μάθει ό,τι δεν ήξερε τώρα, επιθυμία να μάθει για το αύριο. Αυτό όμως το ήξερε, τους το είχε προφητέψει ο Θεός. Το αύριο ήταν θάνατος στην περίπτωση παρακοής, θάνατος και μόνον. Παρ' όλα αυτά δεν πίστεψε ή τουλάχιστον αμφέβαλε στα λόγια του Θεού.

3. Έφαγε κι αυτός. (Γεν. 3^ο κεφ.)

Να λοιπόν η δοκιμασία της αγάπης στο χώρο της ελευθερίας. Δεν σκέφτηκαν καθόλου τη προσταγή του Θεού, δεν φοβήθηκαν το θάνατο. Και γεύτηκαν. Η απελπισία και οι ενοχές αμέσως γέμισαν την ζωή τους. Η «γνώση» του κακού και του καλού που έγινε με την παρακοή, τους έγινε εφιάλτης.

Κρύφτηκαν στα δένδρα του Κήπου, και λίγο αργότερα στα δέντρα της εκτός του κήπου ζούγκλας κάποιου Αμαζονίου. Από αυτή τη στιγμή αρχίζει η εναγώνια αναζήτηση του μέλλοντος, του «αύριο», δηλαδή του προφητικού λόγου. Γεύτηκαν το καλό, γεύτηκαν και το κακό. Προς το παρόν κρύφτηκαν.

«- Αδάμ πού είσαι;»

«- Κρύφτηκα, είμαι γυμνός...!»

Η ελευθερία και ο κήπος έγιναν φυλακή, δεν κυκλοφορεί πλέον ελεύθερος μέσα σε αυτόν. Η έξοδος «ΖΟΥ-ΓΚΛΑ» ξεκλειδώθηκε και η πόρτα της άρχισε να ανοίγει...

«- Ποιος σου το είπε, μήπως έφαγες από τον καρπό που σου είπα να μην φας;»

Ο Θεός βέβαια το ήξερε, αλλά έπρεπε ο Αδάμ να ομολογήσει τη παρακοή του. Και αυτό έκανε με μασημένα λόγια, βάζοντας έμμεσα στο κάδρο της παρακοής του και τον Δημιουργό του.

«- Η γυναίκα που μου έδωσες...!»

Θλιβερή δικαιολογία.

«- Εύα;» ...και υπονοείται το «αντί να βοηθάς τον άνδρα σου, έπιασες κουβέντα με τον εισβολέα; Αντί να τρέξεις να τον ειδοποιήσεις για το Φίδι και τις εισηγήσεις του έγινες υπάκουο όργανο των προτροπών του;

«- Το φίδι με απάτησε.!» ...κι εκείνη στη συνέχεια απάτησε τον άνδρα της...

Είναι φοβερό και να το σκέφτεται κανείς! Αντί του Θεού - Δημιουργού, το Φίδι εισήλθε και σερνόταν μέσα στον Κήπο της Εδέμ, στην Πρεσβεία του Ουρανού και συνομιλούσε με την γυναίκα του Πρέσβη!!!

Το πανέμορφο σκηνικό της Δημιουργίας αλλάζει δραματικά. Ο θάνατος έβαλε το πόδι του στο Παράδεισο της Εδέμ. Στο τρίτο λοιπόν κεφάλαιο ο προφητικός λόγος σπάει στα δύο. Ο ένας ο αληθινός προέρχεται από τον Δημιουργό και ο άλλος ο δόλιος και ψεύτικος από τον Πονηρό.

Κινείται πέραν κάθε λογικής τούτο το συμβάν. Το «ανύπαρκτο», το «τίποτα», η «Άβυσσος» υποτάχτηκαν στο προφητικό λόγο του Δημιουργού. Το σκότος της αβύσσου υποτάχθηκε, η ύλη ανταποκρίθηκε, η Γη στερεώθηκε, τα ουράνια σώματα έγιναν υπάκουα στρατιωτάκια, η ζωή εμφανίστηκε από το «τίποτα» της Αβύσσου, όταν όλα ήσαν καλά λίκν, αρμονικά, υπάκουα.

Μόνον η Εύα και ο Αδάμ δεν υπάκουσαν στην εντολή του Δημιουργού τους. Έφαγαν και πέθαναν πνευματικά... Το «ιδού ήσαν καλά λίκν» σωριάστηκε τόσο απρόσμενα και ανόητα με ευθύνη των πρωτοπλάστων... Ο Αδάμ και η γυναίκα του ήταν πνευματικά νεκροί.

Στο σημείο τώρα πια αυτό αρχίζει και η σύγκρουση μεταξύ του Π.Λ. του Θεού και του προφητικού λόγου του Πονηρού. Ποιος από τους δύο θα υπερισχύσει; Στο μυαλό μας αυθόρμητα έρχεται το αμείλικτο «και τώρα τί»; Υπάρχει κάποιος που να μας φωτίσει πάνω σε αυτό; Υπάρχει αξιόπιστος Θεϊκός προφητικός λόγος παρηγοριάς μας;

Ας παρακολουθήσομε νοερά την συνέχεια του τρίτου δραματικού κεφαλαίου της Γένεσης.

Κεφάλαιο 3^ο

Το πρώτο φοβερό δικαστήριο Προφητικός Λόγος. Καταδίκη και Χάρης.

Είναι πραγματικά απίστευτο! Από ό,τι τουλάχιστον υπονοείται το Δικαστήριο στήθηκε αμέσως, μέσα στην Αίθουσα «Κήπος της Εδέμ». Εκείνος ο ευλογημένος και σχολαστικά επιμελημένος από τον ίδιο τον Θεό Κήπος, η Πρεσβεία του Ουρανού, έγινε Αίθουσα Δικαστηρίου.

Τρεις οι ένοχοι, Φίδι, Εύα και Αδάμ

Και οι τρεις τους καθισμένοι στα εδώλιά τους. Το Φίδι ήταν ο δόλιος κατηγορούμενος συγκάτοικος και κακός συμβουλάτορας είχε δυνατότητα να μπει στο Κήπο με ευθύνη του Αδάμ. Η απόφαση αρχίζει χωρίς καν να του δοθεί η άδεια απολογίας. Ήταν ήδη γνωστός ο Όφις, όταν παρέσυρε μαζί του το τρίτο των Αγγέλων (Αποκ. 12:4). Η διαδικασία ήταν αυτόφωρος.

Ο Δημιουργός Θεός βγάζει την απόφασή του αρχίζοντας από αυτόν. Τούτη η απόφαση, όπως και κάθε ανθρώπινη είναι Π.Λ. η εκτέλεση του οποίου είναι αποκλειστικό δικαίωμα του εκδίδοντος αυτήν.

Καταδίκη Φιδιού

Πρώτη Θεϊκή καταδικαστική απόφαση του Φιδιού.

«Επειδή έκαμες τούτο, επικατάρατος να είσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και πάντων των ζώων του αγρού·

επί της κοιλίας σου θα περιπατείς και χώμα θα τρώγεις πάσας τας ημέρας της ζωής σου» (Γεν.3:14).

Τι προφητικός λόγος και τούτος! Ο Πανάρχαιος Όφις, ο πάλαι ποτέ ένδοξος Εωσφόρος καταδικάζεται να παίρνει την μορφή του φιδιού, να ντύνεται με το δέρμα φιδιού, να σέρνεται πάνω στην κοιλιά του και να τρώει χώμα!

Τούτη η καταδίκη δεν έχει μόνο την απλή εικόνα – εμφάνιση του ζώου φιδιού, που σέρνεται με την κοιλιά του και «τρώει» χώμα, με τη έννοια που και τα μικρά παιδιά στα παλέματά τους λένε πως θα βάλουν τους αντιπάλους τους να «φάνε» χώμα. Το νόημα και η καταδίκη εκτείνεται πολύ πέραν αυτής της άποψης.

Το πανάρχαιο Φίδι, ο μέγας κόκκινος Δράκων με τα πολλά κεφάλια και τα διαδήματα είναι υποχρεωμένος, καταδικασμένος να κάνει πολλά περισσότερα από εκείνη τη στιγμή και σε όλους τους κατοπινούς αιώνες...

Απογυμνώθηκε από κάθε Αγγελική αγαθή ιδιότητα και καταδικάστηκε σαν μισητό σερνόμενο ζώο να ριχτεί από τον Ουρανό στη Γη (Αποκ. 12:4), να σέρνεται πάνω στην κοιλιά του και να τρώει χώμα.

Αυτό ακριβώς κάνει ουσιαστικά και αληθινά, πνευματικά και υλιστικά. Σέρνεται πάνω στην κοιλιά του, τουτέστιν στον ασκό της υλιστικής εν αποσυνθέσει αποθησαύρισής του, σέρνοντας πίσω του και όλους τους όμοιους με αυτόν δικούς του οπαδούς, εκείνους που θεός τους είναι η κοιλιά τους και τρώνε χώμα, τουτέ-

στιν ζουν σερνόμενοι πάνω σε άθεις, σαρκικές, υλιστικές αντιλήψεις και τρέφονται με τα επίγεια.

Δυστυχώς τέτοια άτομα κυκλοφορούν και μεταξύ των πιστών. Χαρακτηριστικά είναι τα άκρως συγκινητικά λόγια του απ. Παύλου: «.. περπατούν πολλοί, τους οποίους σας έλεγα πολλάκις, τώρα δε και κλαίων λέγω, ότι είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού, των οποίων το τέλος είναι απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οι οποίοι φρονούν τα επίγεια» (Φιλ. 3:18-19).

Αυτοί είναι και οι από τον απ. Πέτρο μνημονευόμενοι πιστοί οπαδοί του Πονηρού, οι οποίοι και θα αμειφθούν σύμφωνα με τα έργα τους και το «περιεχόμενο» της κοιλίας τους. Είναι «αυτοί που στοχάζονται ηδονή την καθημερινή τρυφή, είναι σπίλοι και μώμοι, εντρυφούν στις απάτες τους και συμποσιάζουν με σας (τους πιστούς)» (2^α Πέτρ.2:13).

«Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» είναι το κυρίαρχο δόγμα και η εντρύφησή τους στο «ας φάμε, και ας πιούμε, διότι αύριο πεθαίνουμε». Αυτά τα δύο είναι η πνευματική και η σαρκική τροφή τους..

Σε τούτη την εικόνα βλέπει κανείς ολοκάθαρα έναν τεράστιο και τρομερό «κινέζικο» Δράκοντα να σέρνεται με την κοιλιά του και να σέρνει μαζί του και μέσα του προς την απώλεια το γεμάτο με τις εξαπατημένες ψυχές έλκηθρό του.

Πάντοτε αλλά και σήμερα ιδιαιτέρως τονισμένη, η προφητική αυτή αλήθεια βρίσκεται σε πλήρη και ολοκληρωτική επαλήθευση. Φοβερές τοπικές και παγκόσμιες αναστατώσεις, κλεψιές, ληστείες, πόλεμοι και παντός είδους ανθρώπινες και σατανικές αναστατώσεις.

Γιατί; Ποιος τελικά είναι ο σκοπός τους; Ποια η κυρίαρχη επιδίωξή τους; Ποια η αιτία όλων αυτών των αντιδράσεων; Η «κοιλία» είναι πριν από κάθε άλλο, σε όλες τις διαφορετικές εκδοχές της, είτε αυτή είναι κενή και διαμαρτυρόμενη, είτε είναι πλήρης, γελοίως κρεμασμένη και κυματιζόμενη στο κάθε βήμα του κατόχου της, κουβαλώντας ένα δύσοσμο και εν αποσυνθέσει περιεχόμενο.

Ναι, αυτή στην πραγματικότητα είναι κατά κύριο λόγο η αιτία σχεδόν όλων των αναστατώσεων στην ανθρωπότητα. Εμπόλεμες ή Ειρηνικές μετακινήσεις πληθυσμών, αφορούν κατά κύριο λόγο την «κοιλία». Αυτή είναι η καταδίκη του φιδιού και όλων όσων φρονούν τα επίγεια τρώγοντας τον καρπό του καλού και του κακού. Σέρνονται με την κοιλιά και τρώνε χώμα με την ευρύτερη έννοια του όρου. Όστε λοιπόν η καταδίκη του Φιδιού είναι η αιτία των δεινών μας;

Όχι βέβαια μας βεβαιώνει και ο απόστολος Παύλος (Ρωμ.7:7). Τα δεινά της καταδίκης είναι αποτέλεσμα της προηγηθείσης παράβασης. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει ένα δυσβάσταχτο μεταναστευτικό τσουνάμι. Γιατί; Ποιά είναι η αιτία; Τί άλλο εκτός από την κοιλία νικητών και ηττημένων κατά πρώτον και κύριο λόγο;

Καλύτερες συνθήκες διαβίωσης είναι η εκλεπτυσμένη καλύπτρα της κοιλίας, αυτή είναι η κατά κύριο λόγο πραγματικότητα. Αυτή ξεσήκωσε αναστατώσεις, δημιούργησε επαναστάσεις, πολέμους, θύματα και μετακινήσεις πληθυσμών.

Αυτή η καταδίκη όμως είναι επί πλέον και εκείνη που μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε την αξία της αληθινής επουράνιας Πνευματικής ζωής και όχι της επίγεια φθαρτής και ξεπεσμένης χοϊκής που σέρνεται με την κοιλιά και τρώει χώμα.

«Μην εργάζεστε για την φθιρόμενη τροφή, αλλά για την τροφή που μένει σε αιώνια ζωή που ο Υιός του Ανθρώπου θα σας δώσει, διότι αυτόν σφράγισε ο Πατέρας Θεός» (Ιωαν. 6:27), μας τονίζει ο Σωτήρας.

Δεύτερη καταδίκη του Φιδιού:

«Έχθρα θα στήσω ανάμεσα σε σένα και στην γυναίκα και ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα αυτής· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι και συ θα του κεντήσεις την πτέρνα» (Γεν.3:15).

Δεν ξεχνάμε βέβαια, πως συνεχίζουμε να βρισκόμαστε σε τόπο πνευματικό στον προθάλαμο του «Ανωγείου» μας και προσπαθούμε να βλέπουμε από την μισάνοιχτη εσωτερική πια πόρτα πνευματικά τα πράγματα.

Επίσης έχουμε πάντα υπ όψιν μας πως νοερά βρισκόμαστε στην εποχή της παράβασης, της έκδοσης της καταδίκης και όχι στην σημερινή.

Σκεφτόμαστε λοιπόν και αντιδρούμε με τον ίδιο τρόπο που σκέφτονταν και αντιδρούσαν οι πρωτόπλαστοι.

Από μια τέτοια θέση προσπαθούμε να εννοήσουμε την καταδικαστική απόφαση ζώντας στην εποχή της έκδοσής της.

Το φίδι ήταν το φρονιμότερο πάντων των ζώων του αγρού...

Όταν λοιπόν είπε ο Θεός, πως θα χτίσει έχθρα ανάμεσα στην γυναίκα και στον Πονηρό Όφη, τί ακριβώς εννοούσε; Μήπως πως στο εξής όταν έβλεπε η γυναίκα - Ανδρίδα κάποιο φίδι ζώο ερπετό θα έφευγε φοβισμένη ή με οποιοδήποτε αντικείμενο βρισκόταν μπροστά της θα το χτυπούσε; Ή μήπως πως το φίδι μόλις αντιλαμβανόταν την παρουσία γυναίκας θα έτρεχε φοβισμένο να κρυφτεί ή θα την δάγκωνε; Βεβαίως κάτι τέτοιο θα ήταν μια φυσιολογική θα λέγαμε αντίδραση, αλλά αυτό ήταν και το αυτονόητο επακόλουθο ούτως ή άλλως..

Διόλου απίθανο δε κάτι τέτοιο να συνέβαινε ήδη από την εποχή εκείνη εκ μέρους του ζώου φιδιού, όχι λόγω έχθρας αλλά εξ αιτίας της έρπουσας φύσης του. Ίσως να έφευγε βλέποντας από πάνω του όρθια και πανύψηλα όντα. Η επισήμανση πως «*το φίδι ήταν το φρονιμότερο πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο Θεός*» (Γεν.3:1), μας επιτρέπει άνετα να σκεφτούμε κάτι τέτοιο. Μια τέτοια άποψη συμβαδίζει με τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού προς τους Μαθητές Του. Όταν τους έστειλε να κηρύξουν την Βασι-

λεία των ουρανών, τους συμβούλευσε για το πώς πρέπει να συμπεριφέρονται στην διακονία τους:

«Σας αποστέλλω σαν πρόβατα ανάμεσα σε λύκους. Όπου σας δέχονται μένετε και η ειρήνη σας ας μένει στην πόλη εκείνη ή στο σπίτι εκείνο. Αν δεν σας δέχονται φύγετε εκτινάσσοντας και τον κονιορτό των υποδημάτων σας... Γίνεστε φρόνιμοι ως οι όφεις και απλοί σαν τα περιστέρια» (Ματθ. 10:16). Τα φίδια φεύγουν στην παρουσία του ανθρώπου, τα δε περιστέρια κυκλοφορούν ειρηνικά ανάμεσά μας.

Δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να χαρακτηριστεί και σαν επιπλέον Θεϊκή καταδίκη. Μήπως λοιπόν πέραν αυτής της φυσιολογικής θα λέγαμε σήμερα αντίδρασης κρύβεται κάτι πιο βαθύ, πιο δυνατό, πιο παρήγορο; Μήπως υπάρχει κάποιος προφητικός λόγος πολύ πιο σημαντικός από την φυσική ή φυσιολογική συμπεριφορά της επισήμανσης «έχθρα»;

Ας ιδούμε και από αυτή τη πλευρά την «έχθρα».

Η γυναίκα δεν είχε πλαστεί από χώμα όπως ο Αδάμ, αλλά από την πλευρά του. Όταν του την είχε παρουσιάσει ο Θεός, την σύστησε σαν βοηθό του. Ο Αδάμ όμως κοιτώντας την καταχαρούμενος δεν την ονομάτισε «Βοηθό», αλλά «Ανδρίδα» βάζοντας στο καντράν της δημιουργίας της και τον εαυτόν του σαν πρώτο στοιχείο της, σαν άνδρας της.

«Αυτή, είπε είναι οστό από τα οστά μου και σάρκα από την σάρκα μου. Είναι κάτι από τον εαυτό μου, θα την

ονομάσω Ανδρίδα». Και ονομάστηκε «*Ανδρίς*», διότι εκ του ανδρός ελήφθη (Γεν. 2:23). Αυτό ήταν το όνομα της γυναίκας πριν από την πτώση.

Την πανέμορφη τούτη εικόνα της παρουσίας της γυναίκας στον Αδάμ την αποθανάτισε συγκινητικά όλος ο Χριστιανικός κόσμος και όχι μόνον, στην τελετή του γάμου. Ο πατέρας της νύφης κρατώντας από το χέρι την κόρη του, τη σάρκα από την σάρκα του και οστά από τα οστά του την προσφέρει στον γαμπρό - εικόνα του Αδάμ - για να είναι βοηθός του και συμμετοχος στο «αυξάνεστε και πληθύνεστε» του ευλογημένου από τον Θεό μυστηρίου της ζωής. Και ο γαμπρός εικόνα του πάλαι ποτέ Αδάμ προσφέρει στην νύφη το όνομά του και την αγάπη του στην συμβολική προσφορά της ανθοδέσμης.

Η Ανδρίδα όμως καθώς είδαμε δεν στάθηκε καλή βοηθός του. Δεν στάθηκε πιστή στο καθήκον της Απομακρύνθηκε από κοντά του, έπιασε συζήτηση με απρόσκλητο εισβολέα, στου οποίου τις παροτρύνσεις υπέκυψε. Πέθανε πνευματικά και αμέσως μετά, παρέσυρε στον θάνατο και τον «κύριό» της Πέθαναν και οι δυο τους...

Ας συνεχίσουμε να βρισκόμαστε νοερά σε εκείνους τους χρόνους και σε εκείνους τους τόπους.

Ο Αδάμ και η Γυναίκα του περιμένοντας και αυτοί την δική τους καταδικαστική απόφαση, καθόταν φοβισμένοι στα δικά τους εδώλια και άκουγαν προσεκτικά. Σε τέτοιες δύσκολες πνευματικές στιγμές ο φόβος και η

ελπίδα αποτελούν μια σιαμαία ενότητα. Από το σφιχταγκάλιασμα τους γλιστρά που και που κάποιο κρυφό ανακουφιστικό ή πονεμένο δάκρυ ελπίδας και πέφτει πάνω στα τρεμάμενα γυμνά γόνατά τους.

Ο Αδάμ ξέρει πως ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, αν και βαριά προσβεβλημένος, εξακολουθεί να είναι ο Πλάστης του ίδιου και της γυναίκας. Αυτός που τόσα πολλά έκανε με προσωπική Του επιμέλεια για χάρη τους.

Η Εύα αισθάνεται διπλά ένοχη, απέναντι τόσο στον Θεό, όσο και στον Αδάμ.

Τι θα γινόταν λοιπόν, με αυτή την «έχθρα» ανάμεσα στην Γυναίκα και στο Φίδι; Ποιες μελλοντικές περιπέτειες και ταλαιπωρίες επεφύλασσε και για τους δυο τους τούτη η έχθρα του Φιδιού;

Κάτω από τέτοιο ψυχολογικό βάρος ευρισκόμενος ο Αδάμ, αρχίζει να συνειδητοποιεί το δεύτερο μέρος της καταδικαστικής απόφασης:

«Έχθρα και ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα αυτής, αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι και συ θα του κεντήσεις την πτέρνα». (Γεν,3:15).

Στα λόγια αυτά η ελπίδα του Αδάμ αναπτερώνεται. Ώστε η γυναίκα του δεν θα «πεθάνει» εξ αιτίας της παράβασής της Υπάρχει μέλλον καρποφόρο. Θα γεννήσει παιδί, παιδί που θα είναι δυνατό και θα την βοηθήσει στον αγώνα της κατά της έχθρας του Φιδιού. Και όχι μόνο αυτό, αλλά το ερχόμενο παιδί θα συντρίψει το

κεφάλι του Φιδιού, αν και το ίδιο θα τρυπηθεί μόνο στην πτέρνα.

Μια όμορφη λεπτομέρεια είναι ο καθορισμός του γένους του παιδιού. Το παιδί θα είναι άρρεν! Το κείμενο των εβδομήκοντα γράφει επί λέξει:

«έχθραν θήσω ανά μέσον σου και ανά μέσον της γυναικός και ανά μέσον του σπέρματος σου και ανά μέσον του σπέρματος αυτής αυτός σου τηρήσει κεφαλήν και συ τηρήσεις αυτού πτέρναν»(Γεν. 3:15).

«Αυτός» και όχι «αυτό» θα σου κεντήσει την πτέρναν. Αυτές οι όμορφες λεπτομέρειες χαροποιούν τους Χριστιανούς ιδιαίτερα τους Έλληνες.

Όστε μέχρι τώρα γνωρίζουμε πως ένας «Υιός», ο Υιός της γυναίκας συγκεκριμένα και όχι κάποιο παιδί της στη γενικότητα των απογόνων του ζευγαριού Αδάμ – Ανδρίδας θα συντρίψει το κεφάλι του Φιδιού πληρώνοντας την νίκη του με τη δική του πληγή.

Εδώ μας αποκαλύπτεται κάτι το μοναδικό και απίστευτο ανθρωπίνως. Ο Υιός αυτός θα είναι Υιός της γυναίκας, Υιός έξω από τον κανόνα - αξίωμα της Θεϊκής Διαθήκης του «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και κυριεύσετε την Γη», που ίσχυε και ισχύει μέχρι σήμερα.

Υιός χωρίς την συμμετοχή του Ανδρός. Στο νου μας έρχονται αυτομάτως τα λόγια της Αγίας Μητρός προς τον Άγγελο όταν της ανακοίνωσε την εγκυμοσύνη της «Πως θα γίνει αυτό, αφού άνδρα δεν γνωρίζω».

Ουσιαστικά πρόκειται για μια καινούρια Διαθήκη του Θεού κληρονόμοι, της οποίας θα είναι ένα ξεχωριστό νέο Έθνος με γενάρχη έναν νέον Αδάμ. Αυτός ο νέος Αδάμ θα συντρίψει το κεφάλι του Φιδιού, που μέσω της γυναίκας ξεγέλασε τον πρώτο. Ο Νέος Αδάμ ερχόμενος μέσω της γυναίκας, θα δημιουργήσει ένα Έθνος, που θα γεννηθεί όχι από χρώμα και νερό, αλλά από Πνεύμα και νερό.

Ας παραμείνουμε όμως νοερά για λίγο ακόμη στην Αίθουσα του Δικαστηρίου, την εγκατεστημένη στην Πρεσβεία του Ουρανού και εβρισκόμενη στον Κήπο της Εδέμ, προκειμένου να δούμε την συνέχεια και εάν κατά κάποιο τρόπο επιβεβαιώνονται τα παραπάνω σε κάποια πιο συγκεκριμένη αναφορά.

Καταδίκη Γυναίκας

Και να που έφτασε η σειρά της γυναίκας. (Γεν.3.16).

«Θα υπέρ πληθύνω τις λύπες σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπες θα γεννάς τέκνα· και προς τον άνδρα σου θα είναι η επιθυμία σου, και αυτός θα σε εξουσιάζει.» (Γεν. 3:16)

Τούτη η θεϊκή απόφαση, όπως και όλες οι ανθρώπινες είναι ουσιαστικά προφητικός λόγος, με την έννοια πάντοτε της μελλοντικής τους εκτέλεσης.

Κατά γράμμα λοιπόν, πρέπει να εκπληρωθεί κανονικά και τούτος ο προφητικός λόγος, διότι παραμένει απόφαση Θεού.

Στο εξής οι λύπες και οι πόνοι τις κυοφορίας θα αναβαθμίζονταν σε οδυρμούς και φοβερές ωδίνες. Αυτό ακριβώς σημαίνει το *«θα υπέρ πληθύνω τις λύπες και τους πόνους της κυοφορίας σου»*.

Από την μισάνοιχτη εσωτερική πόρτα του «Ανωγείου» μας κάτι τώρα διακρίνουμε σχετικά με αυτόν τον προφητικό λόγο που αφορούσε τις μελλοντικές γενεές. Η πραγματική, αληθινή γυναίκα στην σαρκική της υπόσταση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τις λύπες και τις ωδίνες του τοκετού. Η λύπη και η ωδίνη πιστά θα την συνοδεύουν στην μακράιωνη ιστορία του ανθρωπίνου γένους.

Αυτή είναι η πλευρά της σωματικής, της σαρκικής καταδίκης. Η γυναίκα όμως έχει και πνευματική υπόσταση.

Πνευματική πλευρά της καταδίκης της γυναίκας

Έχουμε ιδεί, πως η «Βοηθός» του Αδάμ ονοματίστηκε από τον ίδιο «Ανδρίς». Είδαμε ακόμη, πως ούτε σαν «Βοηθός», αλλά ούτε και σαν «Ανδρίς» στάθηκε σωστά στον ρόλο της.

Η γυναίκα δεν ήταν απλώς ένα χωμάτινο, πήλινο κατασκεύασμα, αλλά άνθρωπος όμοιος με τον Αδάμ, όχι απλά σαν σάρκα, αλλά και σαν πνευματική οντότητα. (Γεν. 2:20).

Ας ιδούμε μήπως πέρα από την σάρκα με τους οδυρμούς και τις ωδίνες της υπάρχουν και πνευματικές προεκτάσεις.

«Εκάλεσε ο Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού, Εύα· διότι αυτή ήτο μήτηρ πάντων των ζώντων» (Γεν. 3:20)

Δεν λέει πάντων των γεννηθέντων, αλλά πάντων των «ζώντων».

Και ο λόγος είναι απλούστατος. Η γυναίκα, η μέχρι τώρα Ανδρίς, θα ήταν μελλοντικά η μητέρα πάντων των ζώντων, στην ευλογία του *«αυξάνεσθε και πληθύνεστε και κυριεύσετε την Γη»*. Από την στιγμή όμως που πέθανε πνευματικά, τόσο αυτή όσο και ο Αδάμ, τα παιδιά της θα ήταν γόνοι πνευματικά νεκρών ατόμων και ως εκ τούτου θα ήταν και τα ίδια «πνευματικά» νεκρά. Θα γεννούσε δηλαδή παιδιά καταδικασμένα εκ των προτέρων εις θάνατο.

«Ματαιότητα ματαιοτήτων είπε ο Εκκλησιαστής, τα πάντα ματαιότητα» (Εκκλ.1:2). Αυτό είναι το συμπέρασμα από τη πνευματική πλευρά της καταδίκης στο θα υπέρ-πληθύνω τις λύπες και τους πόνους της κυοφορίας σου. Και αυτό το ξέρουν και το γεύονται οι γυναίκες του κόσμου. Γεννούν πνευματικά νεκρούς και σαρκικά υπό προθεσμία ζωντανούς ανθρώπους. Είναι σίγουρες, πως το παιδί που θα έλθει στον κόσμο είναι θνητό, φθαρτό και κάποια μέρα θα πεθάνει.

«Και καθώς είναι αποφασισμένο εις τους ανθρώπους άπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις» (Εβρ.9:27)

Αυτόν τον θάνατο καθώς και την Κρίση που θα τον ακολουθήσει τον φοβούνται οι γονείς σε όλη τους την ζωή και εύχονται και παρακαλούν να μην συμβεί κάτι τέτοιο στις μέρες τους. Τούτη την απαισιόδοξη πλευρά της ζωής καλό θα είναι να την έχουμε πάντα υπ' όψιν μας. Είμαστε εκ γενετής μελλοθάνατοι.

Τα λόγια του Κυρίου μας «άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους εαυτών νεκρούς (Ματθ. 8:22), καθώς και το «οι νεκροί θα ακούσουν την φωνή του Υιού του Θεού, και οι ακούσαντες θα ζήσουν» (Ιωαν. 5:25), είναι απόλυτα κατανοητά.

Ο απ. Παύλος το τονίζει πολύ εμφαντικά στην επιστολή του προς τους πιστούς της εκκλησίας της Εφέσου. «Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εξωποίησεν» (Εφ. 2:1).

Έχοντας υπ' όψιν μας όλα τα παραπάνω, δικαιούμαστε να πιστεύουμε, πως όταν ο Αδάμ αιτιολόγησε την μετονομασία της γυναίκας του από Ανδρίς σε Ζωή στην πραγματικότητα προφήτευσε, πως η γυναίκα του μέσω του Υιού της θα γινόταν μητέρα πάντων των «ζώντων». Αλλιώς δεν θα υπήρχε η ανάγκη της μετονομασίας. Θα παρέμεινε απλά και λογικά «Ανδρίς».

Επίσης σημαντικό είναι το ρήμα «ήτο». Δεν λέει ο λόγος του Θεού, πως ο Αδάμ μετονόμασε την γυναίκα του

σε Ζωή, διότι αυτή επρόκειτο μελλοντικά να είναι η μητέρα πάντων των ζώντων, αλλά ότι «ήτο», δηλαδή ήδη από τότε ήταν μητέρα πάντων των ζώντων και αυτό λόγω του Τέκνου της, που θα συνέτριβε τον θάνατο. Πρόκειται δηλαδή ολοκάθαρα για Θεϊκό Προφητικό Λόγο.

«Εύα» μεταφραζόμενο στη γλώσσα μας θα πει «Ζωή». Το κείμενο των Ο΄ γράφει επί λέξει: *«και εκκάλεσε Αδάμ το όνομα της γυναίκός αυτού Ζωή, ότι αυτή μήτηρ πάντων των ζώντων»* (Γεν. 3:20)

Πόσα θαυμαστικά να βάλει κανείς στον προφητικό λόγο αυτού του ανθρώπου; Σίγουρα δικαιούται αυτός που δεν γνώριζε κανέναν όμοιό του, παρά μόνο την γυναίκα του, να ονομαστεί ο πρώτος και σημαντικότερος προφήτης της ανθρώπινης ιστορίας.!

Πίστεψε ακράδαντα στα λόγια του Δημιουργού του και προφήτεψε, πως η γυναίκα του θα ήταν μητέρα όλων των «ζώντων», βάζοντας εκτός κάδρου τον εαυτόν του, σαν πατέρας αυτών των συγκεκριμένων ατόμων. Θα είχαν πατέρα ένα νέον Αδάμ!

Ναι, παραβολικά η Γυναίκα του Αδάμ, η Βοηθός ή η Ανδρίδα ονομάστηκε Ζωή και ανίκητος εχθρός της θα ήταν το Φίδι, ο πατέρας του Θανάτου. Αυτή η γυναίκα Ζωή θα πολεμούσε απεγνωσμένα με το Φίδι, μέχρι που θα γεννιόταν ο Υιός της, ο οποίος θα του σύντριβε το κεφάλι.

Τούτος ο προφητικός λόγος είναι στέρεα αυταπόδεικτος σε όλη την ανθρώπινη ιστορία.

Υπάρχει εδραιωμένη, αμετακίνητη η Έχθρα μεταξύ Ζωής και Θανάτου. (Γεν.3:16).

Καταδίκη Αδάμ

Και τώρα ήλθε η σειρά του Αδάμ να ακούσει και να αρχίσει να βιώνει την καταδίκη του:

«Επειδή υπάκουσες στο λόγο της γυναίκός σου και έφαγες από του δένδρου, από του οποίου πρόσταξα εις σε λέγων, Μη φάγεις απ' αυτού, καταραμένη να είναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπες θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της ζωής σου· και αγκάθια και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σε· και θέλεις τρώγει το χόρτο του αγρού· εν τω ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτο σου, εωσού επιστρέψεις εις την γη, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γη θέλεις επιστρέψει» (Γεν. 3:17-19).

Η εκπλήρωση του συγκεκριμένου προφητικού λόγου είναι αυταπόδεικτη και δεν χρειάζεται καμιά επιβεβαίωση από τους απογόνους του Αδάμ ιστορικά.

Κεφάλαιο 4^ο

Στο Ποταμό της Ιστορίας Χρονικά ύδατα της Γένεσης Σημαντήρες υπενθύμισης και επαναβεβαίω- σης.

**Προφητείες περί σπέρματος της Γυναίκος
του 3ου κεφ. της Γένεσης.**

Ενώχ - Νώε - Αβραάμ - Ισαάκ - Ιακώβ.

Έφτασε τώρα η ώρα να επιβιβαστούμε στο πλοίο της ανθρώπινης ιστορίας και να αποπλεύσουμε από τον Κήπο της Εδέμ. Ο ποταμός που απλώνεται έξω από τους στενούς λιμενοβραχίονες του Κήπου είναι η Ανθρώπινη Ιστορία. Πολικός αστέρας ο Θεός Παράκλητος, η Πνοή του Θεού.

Η Γέφυρα του πλοίου ονομάζεται «Ανώγειο» και πυξίδα έχουμε την Χριστιανική μας πίστη. Στο δωμάτιο των χαρτών βρίσκονται οι τυπωμένες και θαυμάσια εικονογραφημένες σελίδες της Αγίας Γραφής μας με τους διαδοχικούς φωτεινούς σημαντήρες του Προφητικού Λόγου, καθώς και τα «Pilots», τα «Βιβλία Πλοηγού» στα οποία καταγράφονται διάφορες χρήσιμες πληροφορίες σχετικές με τους φάρους μικρούς και μεγάλους, σημαντήρες, βάθη ποταμών, αγκυροβόλια των λιμανιών και λεπτομέρειες, που θα βρούμε στο κατέβασμα του ποταμού της Ιστορίας μέχρι σήμερα.

Παρ' όλα αυτά τα βοηθήματα, για καλύτερη και πιο άμεση ενημέρωση θα πάρουμε και πιλότο για πιο άμεση και ενιαία ενημέρωση. Ο πιλότος ή «πλοηγός» στην επίσημη ονομασία του είναι ένας Πλοίαρχος, έμπειρος γνώστης και σε καθημερινή βάση ενήμερος των συνθηκών, των τυχόν αλλαγών και όλων των τοπικών λεπτομερειών της περιοχής, που πιλοτάρει. Αυτός αναλαμβάνει την διακυβέρνηση του πλοίου κατά την είσοδο και έξοδο από τα λιμάνια, από ποταμούς και επικίνδυνα στενά, διαύλους κλπ. Ο Πλοίαρχος του πλοίου εν τούτοις εξακολουθεί να είναι υπεύθυνος. Στην δική μας περίπτωση ο Πιλότος θα μας ενημερώνει άμεσα για όλα όσα θα προλάβουμε να ιδούμε κατά το κατέβασμα του ποταμού της ιστορίας.

Ας ρίξουμε μια τελευταία ματιά στο πλοίο μας για να σιγουρευτούμε αν είναι όλα «σενιαρισμένα» προς απόπλου.

Το Δικαστήριο του Κήπου της Εδέμ τέλειωσε, η απόφαση βγήκε και ο προφητικός λόγος, αυτός ο κρυφός φωτισμός της πυξίδας του Ανωγείου κρατά σε επαγρύπνηση τους πιστούς στον Θεό, υπενθυμίζοντάς τους τον ερχομό του Νικητή στον ατέρμονα αγώνα μεταξύ της Εύας Ζωής και του Φιδιού Θανάτου..

Τα αναγνωριστικά στοιχεία του συγκεκριμένου Νικητή, αχνά και αδύνατα μέσα στην νύχτα του εκτός του Κήπου της Εδέμ χώρου κινδύνευαν να ξεθωριάσουν πέραν από τις ποταμίσιες καλαμιές, μέσα στα αγκάθια και τους τριβόλους της γης της εξορίας.

Η δολοφονία του δεύτερου παιδιού της Εύας από τον πρωτότοκο ήταν ένα φοβερό χτύπημα στην μικρή κοινωνία, που την αποτελούσαν τα μέλη μιας και μόνης οικογένειας. Ούτε ο Κάιν, ούτε και ο Άβελ ήταν ο αναμενόμενος Νικητής. Και οι δυο τους, καθώς και όλοι οι επόμενοι, ήταν παιδιά των νεκρών Αδάμ και Εύας.

Η απογοήτευση φώλιαζε με την πάροδο των ετών στις καρδιές των απογόνων, που σιγά-σιγά έπαιρναν διαφορετικούς δρόμους διασκορπιζόμενοι σε όλο το πρόσωπο της Γης, της γης των ακανθών και τριβόλων.

Το φίδι με την κατάρα πάνω του άρχισε να μεταμφιέζεται σε χίλιες δυο μορφές, προκειμένου να ξεγελάει όσους περισσότερους μπορούσε και να τους οδηγεί στην Άβυσσο.

Παντού στις εξοχές υπήρχαν τα «ντύματα» των φιδιών, που υπενθύμιζαν στους πιστούς του Θεού τις συνεχείς μεταμορφώσεις του Πονηρού. Στον πιστό άνθρωπο όλα μιλούν με το δικό τους στόμα σε χίλιες γλώσσες και λεπτομερειακά για τα «μη βλεπόμενα» περί της παρουσίας, της αγάπης, της φροντίδας και του ελέους του Θεού. Και όλα αυτά για να προστατευτεί κάθε άνθρωπος από τις θανατηφόρες παγίδες και τα δαγκώματα του Φιδιού.

Ο προφητικός λόγος με την πάροδο των αιώνων ξεθώριαζε όλο και περισσότερο και αλλοιωνόταν το πραγματικό νόημα της Θεϊκής υπόσχεσης Έτσι πήρε συναισθηματικές ερμηνείες ανθρώπινης λογικής.

Στους αρχαίους Έλληνες δημιουργήθηκε μία γυναικεία μορφή, θυγατέρα του Νηρέως - Πόντου και της Ωκεανίδας, η Θέτις. Αυτή προσπάθησε μέσα από την φωτιά να δώσει αιωνιότητα ζωής στον γιο της τον Αχιλλέα από την βρεφική του ηλικία. Κρατώντας τον από την πτέρνα σύμφωνα με τον μύθο, τον «βάφτισε» στην αθανασία της φωτιάς. Ο Αχιλλέας σύμφωνα πάντα με τον μύθο έγινε άτρωτος στον θάνατο, έκτος από την πτέρνα, διότι αυτό το σημείο δεν το άγγιξε η φωτιά καθώς σκεπαζόταν από το μητρικό χέρι κατά την τελετή της «βάπτισης».

Από εκεί βγήκε και η ρήση «αχίλλειος πτέρνα» για τα τρωτά μέρη του σώματος και της ζωής γενικά. Ο Αχιλλέας ήταν γιος του Πηλέα, του βασιλιά της Φθίας και της Θέτιδος, δηλαδή ανδρός και γυναικός, δεν ήταν ο αναμενόμενος Νικητής του Φιδιού, το σπέρμα της γυναικός, παρ' ότι η Θέτις είχε και «θεϊκή» καταγωγή.

Ενώχ - Νώε 11ος-17ος Αιών από Κτίσεως Κόσμου.

Εμείς όμως βρισκόμαστε πάνω στη Γέφυρα - Ανώγειο του δικού μας Χριστιανικού πλοίου και μέσα από τους χάρτες της Αγίας Γραφής, ανιχνεύουμε στοιχεία του προφητικού λόγου της δικής μας πίστης.

Κατεβαίνοντας το ποτάμι της Ιστορίας συναντούμε ανθρώπους, που πίστευαν μεν στον Θεό, αλλά δεν γινόνταν καμιά εμφανής αναφορά στον Ερχόμενο Νικητή του Φιδιού. Η στερεότυπη καταγραφή «έγιναν πάσαι αι

ημέραι του... και απέθανε» επαναλαμβάνεται σαν κατάθεση στεφάνου στους διαδοχικούς τάφους των απογόνων του Αδάμ και της Εύας. Κάπου και σε κάποια απόσταση συναντάμε κάποιον «σημαντήρα» Ενώχ, που περπάτησε με τον Θεό.

Κάτι μας θύμιζε αυτό το όνομα ρωτήσαμε τον πιλότο και ανοίξαμε τα «Βιβλία Πιλότου» στα οποία βρήκαμε 3 εγγραφές (Λουκ.3:37), (Εβρ.11:5) και (Ιούδα 1:14).

Η πρώτη περιγράφοντας την καταγωγή του Ιησού Χριστού βεβαιώνει πως ο Ενώχ ήταν ένας από τους μακρινούς προγόνους Του.

Η δεύτερη αναφέρει την πιστότητά του στον Θεό, που χάριν αυτής μετατέθηκε και δεν γνώρισε θάνατο. Σαν Χριστιανοί τούτη την εγγραφή την θεωρούμε σαν το πρώτο προφητικό λόγο, στο θέμα της πίστης και στα λόγια του Κυρίου μας «*ο πιστεύων εις Εμέ έχει ζωή αιώνια*» (Ιωαν. 6:47)

Η Τρίτη αφορά προφητικό λόγο του Ενώχ σχετικά με την δεύτερη έλευση του Ιησού Χριστού. Σαν Χριστιανοί θεωρούμε αυτή την επισήμανση προάγγελου της πρώτης έλευσης, που έγινε κατά την εις την Βηθλεέμ ενανθρώπιση του Σωτήρα μας.

«Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανού υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία». (Λουκ.2:13,14).

Λίγο αργότερα συναντούμε τον γνωστό μας πλέον Νώε, που μίλησε με τον Θεό και τον έσωσε από εκείνον τον τρομερό Κατακλυσμό. Ο Νώε είναι ο πρώτος ευδιάκριτος φωτεινός σημαντήρας της Θεϊκής Υπόσχεσης Έζησε μεταξύ του 11^{ου} και 17^{ου} από κτίσεως κόσμου αιώνας. Οι έγγραφες πληροφορίες όμως, μας έρχονται από το βιβλίο της Γένεσης, το οποίο γράφτηκε κατά πάσα πιθανότητα από τον Μωυσή.

Ο Νώε ήταν τέλειος μεταξύ των ανθρώπων και γι αυτό βρήκε χάρη και σώθηκε αυτός και ολόκληρη η οικογένειά του από τον κατακλυσμό, που πήρε το όνομά του. Επί πλέον και αυτό είναι το σημαντικό, πήρε την κληρονομιά της Εδεμικής Υπόσχεσης του Θεού σχετικά με τον Ερχόμενο Νικητή.

«Σε σένα θα στήσω την Διαθήκη μου».

«Και θα στήσω την Διαθήκη μου προς σε· και θα εισέλθεις εις την κιβωτό, συ, και οι υιοί σου, και η γυνή σου, και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου». (Γέν. 6:18)

Αυτή η επισήμανση σαν Χριστιανοί που είμαστε, μας βάλει σε σκέψεις. Ανοίξαμε τα «Βιβλία Πιλότου», που στο εξής χάριν συντομίας θα τα ονομάζουμε «Πιλότους» και χωρίς δυσκολία βρήκαμε τον Νώε κατ' επανάληψη στις σελίδες και στους χάρτες του προορισμού μας. Ο Νώε και ο κατακλυσμός συνδέονται επαναληπτικά με το πρόσωπο του Ιησού Χριστού (Ματθ.24:37), (Λουκ.17:26), (1^η Πέτρ. 3:20), (2^α Πέτρ 2:5) κλπ.. Ο Νώε ήταν δισέγγονος του Ενώχ.

Παρ' ότι δεν γίνεται σαφής προσωπική αναφορά, είναι πλέον ή βέβαιον για τον οποιοδήποτε αμερόληπτο αναγνώστη, πως το νόημα της λέξης «Διαθήκη» είναι βαθύ ή τουλάχιστον ενδιαφέρον και πρέπει να αφορά κάποιο ιδιαίτερα προσωπικό και μάλιστα σημαντικό «περιουσιακό» στοιχείο του Διαθέτη Θεού.

Τι σημαίνει Διαθήκη;

Διαθήκη είναι η πράξη του διαθέτειν, η διάθεση περιουσίας κατά βούληση τινός, η οποία εκτελείται μετά θάνατον π.χ. έκαμα την διαθήκη μου ή γραπτές παραγγελίες προς τους μεταγενεστέρους υπό τύπον συμβουλών κλπ.. («Ήλιος»).

Στην περίπτωση μας λοιπόν ο ίδιος ο Θεός και πάντα κατά την δική μας ανθρώπινη αντίληψη θα «έστηνε» την Διαθήκη Του στον Νώε. Πιο απλά θα διέθετε περιουσιακό, προσωπικό Του στοιχείο στον Νώε. Η Διάθεση όμως του στοιχείου αυτού θα γινόταν μετά θάνατον.

Στο σημείο αυτό τα πράγματα είναι αρκετά σοβαρά και επικίνδυνα στην ερμηνεία του Προφητικού Λόγου. Πώς ήταν δυνατόν να εκτελεστεί η Διαθήκη μετά τον θάνατο του Διαθέτη; Γι' αυτό το λόγο προσεγγίζουμε αυτή τη Θεϊκή δήλωση με πολλές επιφυλάξεις.

Μέχρι τώρα ξέρουμε πως ο Γιος της γυναίκας θα πολεμούσε με το Φίδι και θα του σύντριβε το κεφάλι, αλλά ο Γιος της γυναίκας θα είναι Γιος Ανθρώπου. Τώρα όμως μπαίνει στην μέση και ο θάνατος εάν είναι ακριβής η ερμηνεία της λέξης «διαθήκη».

Ακόμη πιο απλά ο θάνατος ήταν απαραίτητο στοιχείο της εκτέλεσης της διαθήκης Χωρίς «θάνατο» εκ μέρους του Διαθέτη, η Διαθήκη δεν θα άνοιγε.

Καθώς μπερδευτήκαμε αρκετά στην τολμηρή αυτή προσέγγιση, κοιτάξαμε κατάματα τον Πιλότο με την βοήθεια της πυξίδας του Ανωγείου. Και εκείνος μας είπε χαμογελώντας:

«Ω! ανόητοι και βραδείς την καρδιά»! Διαβάστε το 5^ο κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκάλυψης

Τρέξαμε στο δωμάτιο χαρτών, πήραμε στα χέρια μας τους «πιλότους», τους ανοίγουμε και διαβάζουμε προσπερνώντας την αφθονία των σχετικών υποσημειώσεων:

«Και είδα (γράφει ο Ιωάννης) εν τη δεξιά του καθημένου επί του θρόνου βιβλίο γραμμένο έσωθεν και όπισθεν, κατασφραγισμένο με σφραγίδας επτά. (Ιεζ 2:10)

² *Και είδα άγγελο ισχυρό κηρύττοντα μετά φωνής μεγάλης· Τις είναι άξιος να ανοίξει το βιβλίο και να λύση τας σφραγίδας αυτού;*

³ *Και ουδείς ηδύνατο εν τω ουρανώ, ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξει το βιβλίο ουδέ να βλέπει αυτό. (Αποκ. 5:13, Φιλ 2:10)*

⁴ *Και εγώ έκλαια πολλά, ότι ουδείς ευρέθη άξιος να ανοίξει και να αναγνώσει το βιβλίο ούτε να βλέπει αυτό.*

⁵ *Και ένας εκ των πρεσβυτέρων μου λέγει· Μη κλαίειδού, υπερίσχυσε ο λέων, όστις είναι εκ της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξει το βιβλίο και να λύσει*

τας επτά σφραγίδας αυτού. (Γεν. 49:9, Ησαΐας 11:10, Ρωμ. 15:12, Αποκ. 22:16)

⁶ Και είδα και ιδού εν μέσω του θρόνου και των τεσσάρων ζώων και εν μέσω των πρεσβυτέρων Αρνί ιστάμενο ως σφαγμένο, έχον κέρατα επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις όλη την γη. (Ζαχ. 3:9, Ζαχ. 4:10, Αποκ. 4:5)

⁷ Και ήλθε και έλαβε το βιβλίο εκ της δεξιάς του καθημένου επί του θρόνου.

⁸ Και όταν έλαβε το βιβλίο, τα τέσσαρα ζώα και οι εικοσιτέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν ενώπιον του Αρνίου, έχοντες έκαστος κιθάρας και φιάλες χρυσές πλήρεις θυμιαμάτων, αίτινες είναι αι προσευχές των αγίων. (Αποκ. 14:2, Ψαλμ. 141:2)

⁹ και ψάλλουν νέα ωδή, λέγοντες· Άξιος είσαι να λάβεις το βιβλίο και να ανοίξεις τας σφραγίδας αυτού, διότι εσφάγης και ηγόρασες ημάς εις τον Θεό διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους, (Αποκ. 14:3, Αποκ. 4:11, Πραξ. 20:28, Εφ. 1:7, Κολ 1:14, Εβρ 9:12, Εβρ 10:10, Α' Πέτρ. 1:19, Α' Ιωαν. 1:7)

¹⁰ και έκαμες ημάς εις τον Θεό ημών βασιλείς και ιερείς, και θα βασιλεύσουμε επί της γης (Εξ. 19:6, Α' Πέτρ. 2:5, Α' Πέτρ. 2:9, Αποκ. 1:6)

¹¹ Και είδα και ήκουσα φωνή αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων,(Δευτν. 7:10, Εβρ 12:22)

¹² λέγοντες μετά φωνής μεγάλης· Ἄξιον εἶναι το Ἀρνί το σφαγμένο να λάβει την δύναμιν και πλούτο και σοφία και ισχύ και τιμήν και δόξα και ευλογία. (Αποκ. 4:11)

¹³ Και παν κτίσμα, το οποίον εἶναι στον ουρανό και επί της γης και υποκάτω της γης και όσα εἶναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγαν· Εἰς τον καθήμενο επί του θρόνου και εἰς το Ἀρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εἰς τους αιώνας των αιώνων. Και τα τέσσαρα ζώα έλεγαν· Ἀμήν· και οι εικοσιτέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν και προσκύνησαν τον ζώντα εἰς τους αιώνας των αιώνων».

Όστε ο Υιός της γυναικός, ο Υιός του Ἀνθρώπου, ο Υιός του Θεού εἶναι ένα και το αυτό πρόσωπο, εἶναι ο Ἄγγελος της Διαθήκης του προφήτη Μαλαχία (Μαλ. 3:1) και το Ἀρνίον το εσφαγμένο από καταβολής κόσμου (Αποκ. 13:8).

Γένεση 6^ο κεφάλαιο

Μπροστά μας βρισκόταν μια πολύ «κλειστή» και επικίνδυνη στροφή του ποταμού που δεν μας επέτρεπε να την περάσουμε στο «ολοταχώς».

Στο σημείο αυτό ο πιλότος χτύπησε στοπ στον τηλεγραφο του πλοίου και αμέσως μετά ολοταχώς ανάποδα. Συγχρόνως χωρίς να στραφεί προς τον πηδαλιούχο διατάσσει «μέση τιμόνι». Το πλοίο τρανταζόταν σχεδόν ακινητοποιημένο και δεύτερη κοφτή εντολή «τιμόνι όλο αριστερά». Το πλοίο άρχισε να στρίβει δεξιά προς το άνοιγμα της στροφής και ακολουθώντας τις οδηγίες

του πιλότου συνέχισε αργά στην αρχή, ομαλά στην συνέχεια το κατέβασμα του ποταμού. Εδώ μας είπε ο πιλότος πρόκειται για μια δυνατή επίθεση του «Φιδιού». Προσπάθησε να ματαιώσει την Διαθήκη του Θεού. Έστειλε εκπροσώπους του και επισκέφτηκαν για δεύτερη φορά την Γυναίκα Ανδρίδα. Τούτη τη φορά μάλιστα μαζί τεκνοποίησαν.

«Και όταν άρχισαν οι άνθρωποι να πληθύνονται επί του προσώπου της γης, και θυγατέρες γεννήθηκαν εις αυτούς, ιδόντες οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων, ότι ήσαν ωραίες, έλαβαν εις εαυτούς γυναίκας εκ πασών όσας εξέλεξαν. Και είπε Κύριος, Δεν θέλει καταμείνει πάντοτε το πνεύμα μου μετά του ανθρώπου, διότι είναι σάρκα· αι ημέρες αυτού θα είναι ακόμη εκατόν είκοσι έτη. Κατ' εκείνες τις ημέρες ήσαν οι γίγαντες επί της γης, και έτι, ύστερον, αφού οι υιοί του Θεού εισήλθαν εις τας θυγατέρας των ανθρώπων, και αύται τεκνοποίησαν εις αυτούς· εκείνοι ήσαν οι δυνατοί, οι έκπαλαι άνδρες ονομαστοί. Και είδε ο Κύριος ότι πληθυνόταν η κακία του ανθρώπου επί της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδιάς αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας» (Γεν. 6:1-5)

Η φοβερή εκείνη κατάσταση της κακίας έφερε το προσωρινό στοπ, το επί τόπου ανάποδα και τους τριγμούς του πλοίου της ιστορίας μας.

Λίγο αργότερα, και μετά τον κατακλυσμό οι χάρτες μας επαναβεβαιώνουν την Διαθήκη του Θεού στον Νώε

συμπεριλαμβάνοντας τώρα ολόκληρη την οικογένεια με τους απογόνους της:

« Και είπε ο Θεός προς τον Νώε και προς τους υιούς αυτού μετ' αυτού, λέγων, «Και εγώ, ιδού, στήνω την Διαθήκη μου προς εσάς, και προς το σπέρμα σας ύστερον από σας.» (Ησαΐας 54:9, Γεν. 9:8-9).

Τρίτη επιβεβαίωση έρχεται λίγα μίλια πιο κάτω, και αυτή τη φορά ο Νώε θα ευλογήσει τον πρώτο από τους τρεις γιους του τον Σημ, με μια αξιοπρόσεχτη ευλογία. *«Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ»*. Κανονικά θα έπρεπε απευθυνόμενος στον Σημ να πει *«ευλογημένος να είσαι Σημ»* ή κάτι προσωπικό και ατομικό προς τον απευθυνόμενο. Αυτό έκανε για τους δύο άλλους γιους του, απευθύνθηκε προσωπικά. Επικατάρατος ο Χαμ, δούλος των δούλων θα είναι στους αδελφούς του. Ο Θεός θα πλατύνει τον Ιάφεθ, θα κατοικήσει στις σκηνές του Σημ και ο Χαμ θα είναι δούλος του. Η ιστορία απέδειξε περίτρανα την εκπλήρωση αυτής της προφητείας του Νώε. (Γεν.9:24-27).

Ο Σημ πήρε την ευλογία της Εδεμικής Διαθήκης του Θεού. Δική του απόγονος η γυναίκα που θα γεννούσε τον Ερχόμενο Νικητή! Το ευλογητός Κύριος ο Θεός Σημ είναι σαφέστατη υπενθύμιση του Κυρίου Ιησού Χριστού ο οποίος θα ερχόταν μέσω των απογόνων του. Αυτό και έγινε. Η προφητεία του Νώε εκπληρώθηκε και για τους τρεις γιούς του από τους οποίους προήλθαν οι Σημίτες, οι Χαμίτες και οι Ιαπετοί.

Άβραμ (Αβραάμ) 2000 π.Χ.

Κατεβαίνοντας τον ποταμό της Ιστορίας συναντάμε τον δεύτερο φωτεινό σημαντήρα ονόματι Άβραμ.

«Ο δε Κύριος είπε προς τον Άβραμ, Έξελθε εκ της γης σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γη την οποίαν θα σου δείξω ·

(Πραξ. 7:3, Εβρ.11:8),

θα σε κάμω έθνος μέγα, θα σε ευλογήσω, θα μεγαλύνω το όνομά σου, θα είσαι ευλογία, θα ευλογηθούν σε σένα όλες οι φυλές της γης» (Γεν.12:1-3).

Υπενθύμιση και επιβεβαίωση της υπόσχεσης περί του Υιού της Γυναίκας, ο οποίος θα είναι ευλογία όλων των φυλών της Γης Στο πρόσωπο του Αβραάμ τονίζεται και χτίζεται ο βωμός της Πίστης, στοιχείο απαραίτητο που απαιτείται εκ μέρους του ανθρώπου για την σωτηρία του. (Πραξ.3:25, Γαλ.3:8).

Ο Άβραμ λόγω της πίστης του μετονομάσθηκε από τον Θεό Αβραάμ που σημαίνει πατέρας πολλών εθνών. (Γέν.17:5). Εδώ κάτι αρχίζει να διαφαίνεται για «έθνη» πολλά που το ιδιαίτερο γνώρισμά τους θα είναι η εις τον Θεό και στις υποσχέσεις Του πίστη τους. Εδώ εμφανίζεται ονομαστικά για πρώτη φορά μετά την Εύα, η Σάρα η γυναίκα του Αβραάμ, η οποία και αυτή μετονομάστηκε σε Σάρρα που θα πει Ηγεμόνισσα μητέρα πολλών εθνών καθώς βασιλιάδες θα γεννηθούν από αυτήν. (Γεν.17:16). Σχ. Αποκ.1:6.

Στο 15^ο κεφάλαιο της Γένεσης ο Θεός προειδοποιεί τον Αβραάμ για την ταλαιπωρία, αλλά και για την απελευθέρωση των απογόνων του από την σκλαβιά της Αιγύπτου. Όλες αυτές οι λεπτομέρειες υπάρχουν καταγεγραμμένες στους «Πιλότους» (Πράξεις7:6, Γαλ.3:17) κλπ. Τόσες λεπτομέρειες!

Στο 17^ο κεφ. της Γένεσης γίνεται και πάλι υπενθύμιση της Εδεμικής Διαθήκης, καθορίζοντας κληρονόμο τον Ισαάκ και όχι τον πρωτότοκο Ισμαήλ. (Γέν. 17:21)

Στο 22^ο κεφ. της Γένεσης δίδεται και πάλι η υπόσχεση της μέσω του Ισαάκ ευλογίας όλων των Εθνών (Γεν.22:18).

Ισαάκ

Συνεχίζοντας το κατέβασμα του ποταμού συναντάμε τον επόμενο σημαντήρα, τον γιο του Αβραάμ, τον Ισαάκ, στον οποίον και πάλι μιλάει ο ίδιος ο Θεός επιβεβαιώνοντας την μέσω αυτού ευλογία όλων των εθνών με τον ερχομό του Νικητή. Επανάληψη και επιβεβαίωση της Διαθήκης περί του Υιού της γυναίκας.

«Φάνηκε δε εις αυτόν (τον Ισαάκ), ο Κύριος και είπε, Μη κατεβείς εις Αίγυπτο· κατοίκησε εν τη γη την οποίαν θέλω σοι ειπέ· παροίκει εν τη γη ταύτη, και εγώ θα είμαι μετά σου, και θα σε ευλογήσω διότι εις σε και εις το σπέρμα σου θα δώσω όλους τους τόπους τούτους· και θα εκπληρώσω τον όρκο, τον οποίον ώμοσα προς Αβραάμ τον πατέρα σου· και θα πληθύνω το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού, και θα δώσω στο σπέρ-

μα σου όλους τους τόπους τούτους, και θα ευλογηθούν εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της Γής» (Γέν. 26:2,3,4).

Ιακώβ

Μετά τον Ισαάκ συναντάμε τον Ιακώβ, στον οποίον επαναλαμβάνεται η υπόσχεση της ευλογίας της Διαθήκης.

«Θα είναι το σπέρμα σου ως η άμμος της γης, και θα εξαπλωθείς προς δύσιν και προς ανατολή και προς βορρά και προς νότο· και θα ευλογηθούν δια μέσου σου και δια μέσου του σπέρματός σου όλες οι φυλές της Γής» (Γεν.28:14).

Κατερχόμενοι ακόμη για λίγο στο ποτάμι της Ιστορίας, πλέοντας μέσα στα χρονικά ύδατα του Ιακώβ, συναντάμε κάτι που μας αναγκάζει να ρίξουμε για λίγο άγκυρες. Εδώ κρατάμε την αναπνοή μας διαβάζοντας:

« Δεν θα εκλείψει το σκήπτρο εκ του Ιούδα ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού έλθει ο Σηλώ· και εις αυτόν θα υπακούσουν οι λαοί» (Γεν49:10).

Ζωντανή παραμένει η πίστη του ερχομού Λυτρωτή Βασιλιά, του απογόνου της Εύας-Ζωής.

«Σηλώ» ονομαζόταν η πρώτη πρωτεύουσα του λαού Ισραήλ επί εποχής Ιησού του Ναυή, όταν έφτασαν από την Αίγυπτο. Εδώ χρησιμοποιείται σαν το όνομα του Βασιλιά που θα έλθει και στον οποίον θα υπακούσουν οι λαοί! Δεν χρειάζεται και πολύ σκέψη για να γίνει

σύνδεση με τον Μεσσία τον Νικητή του Φιδιού. Σε αυτή την δήλωση του πατριάρχη Ιακώβ φαίνεται οπωσδήποτε η προφορική διατήρηση της πίστης στον προφητικό λόγο του Θεού, που δόθηκε στον Κήπο της Εδέμ, σχετικά με τον Ερχόμενο Νικητή. Από γενεά σε γενεά μεταδιδόταν η έλευση Του. Ίσως και σε αυτή την στέρεα αναμενόμενη και συνεχώς ανανεούμενη πίστη να οφείλεται ο χαρακτηρισμός του Μεσσία σαν ο «Ερχόμενος».

Ο παραλληλισμός της πρώτης πρωτεύουσας του λαού Ισραήλ την Σηλώ με την Ουράνια Ιερουσαλήμ και του ιδρυτή της Ιησού του Ναυή με τον Κύριο Ιησού Χριστό είναι ολοκάθαρα ενδεικτική στην Αποκάλυψη.

«Και είδα ουρανό νέον και γη νέα· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. Και εγώ ο Ιωάννης είδα την πόλη την αγία, την νέα Ιερουσαλήμ καταβαίνουσα από του Θεού εκ του ουρανού, ετοιμασμένη ως νύμφη κεκοσμημένη διά τον άνδρα αυτής» (Αποκ.21:1,2).

Έξοδος

Ο επόμενος σημαντήρας του ταξιδιού μας βρίσκεται στο 2^ο βιβλίο της Αγίας Γραφής, στα χρονικά ύδατα του βιβλίου της Εξόδου. «Και εισάκουσε ο Θεός των στεναγμών αυτών· και θυμήθηκε ο Θεός την Διαθήκη αυτού την προς τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ» (Εξ.2:24).

Ο Θεός υπενθύμιζε συνεχώς και στους 3 πατριάρχες Αβραάμ Ισαάκ και Ιακώβ την εις Αίγυπτο μετοίκηση, παρ' ότι δεν φαίνεται άμεσα παρά μόνον στον Αβραάμ. Η συγκεκριμένη όμως αναφορά περιέχει λεπτομέρειες, που αφορούν οπωσδήποτε τον Υιό της Γυναίκος και όπως αποδεικνύεται στους κατοπινούς αιώνες είναι το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Μερικές από αυτές

1. Αυτό τούτο το αρνί της θυσίας έπρεπε να είναι τέλειο αρσενικό ενός έτους. Ήταν η θυσία του σύμβολο της ελευθερίας του λαού Ισραήλ από την σκλαβιά των Αιγυπτίων, αποδείχθηκε όμως, πως η σχολαστική επιλογή του ανάμεσα από τα πολυπληθή ποίμνια των αιγοπροβάτων, αφορούσε συμβολικά τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Ανθρώπου, που θα θυσιάζονταν προκειμένου να ελευθερωθεί ο άνθρωπος από την σκλαβιά της αμαρτίας.

2. Ο αμνός έπρεπε οπωσδήποτε να καταναλωθεί καθ' ολοκληρίαν, «οπτός εν πυρί με την κεφαλήν, τους πόδας και τα εντόσθια», μέσα στο σπίτι από τα μέλη της οικογένειας των Ισραηλιτών, κατά την τελευταία νύχτα της σκλαβιάς και προτού ξημερώσει.

Είναι ένας υπέροχος συμβολισμός της σωτηρίας όλων εκείνων που αν και ζουν σε αμαρτωλό κοινωνικό περιβάλλον, στεγάζονται ασφαλισμένοι και τρεφόμενοι με το ευαγγέλιο της θυσίας του Χριστού. Στο σπίτι αυτών δεν θα μπει ο εξολοθρευτής άγγελος της Κρίσης.

3. Δεν έπρεπε να μείνει υπόλοιπο. Σε περίπτωση που το κρέας ήταν πολύ για την οικογένεια, συμμετείχε και η διπλανή Ισραηλινή.

Και τούτη η λεπτομέρεια πρέπει να έχει τον υπέροχο συμβολισμό της κοινωνίας, της συμμελέτης και της πνευματικής συνεργασίας των πιστών στην διάδοση του ευαγγελίου της θυσίας του Ιησού Χριστού. Τίποτα δεν πρέπει να μείνει μέχρι το πρωί που θα ανατείλει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης και της ελευθερίας στους φοβούμενους τον Θεό (Μαλ. 4:2).

4. Στην εσχάτη περίπτωση που κάτι θα περίσσευε για οποιοδήποτε λόγο, αυτό έπρεπε να καεί.

Υπέροχος συμβολισμός για το έργο των πιστών σεσωσμένων δια της θυσίας του Χριστού. (1^η Κορ. 3:12-13).

«Εκάστου το έργον θα φανερωθεί· διότι η ημέρα θα το φανερώσει, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται· και το πυρ θα δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι».

5. Με το αίμα του αμνού έπρεπε οπωσδήποτε να μαρκαριστούν οι παραστάτες και τα ανώφλια των θυρών των οικιών μέσα στις οποίες θα καταναλισκόταν ο αμνός. Μόνον έτσι θα σώζονταν τα πρωτότοκα των Ισραηλιτών από τον εξολοθρευτή άγγελο.

Τι συμβολισμός και τούτος! Εάν είμαστε μέσα στο ευαγγέλιο της θυσίας του Αμνού και τρεφόμαστε με αυτό τότε έχουμε κοινωνία μεταξύ μας *«και το αίμα του Χριστού του Γιου του Θεού μας καθαρίζει από κάθε αμαρ-*

τία» (1^η Ιωαν. 1:7). Την Εκκλησία απέκτησε ο Ιησούς Χριστός δια του ιδίου Αυτού Αίματος!

6. *«Εν τη αυτή οικία θα φαγωθεί. Δεν θα μεταφερθεί από του κρέατος έξω από την οικία» (Εξ.12:46α).*

Το θυσιασμένο ήταν ιερό και η σάρκα του επίσης ιερή, δεν ήταν ένα συνηθισμένο φαγητό που μέρος του μπορούσε να βγει από το σπίτι και να φαγωθεί κάπου αλλού από κάποιους άλλους.

7. *«Οστό δεν θα συντρίψετε από αυτό» (έξ.12:46β).*

Καταπληκτική, ακριβής απεικόνιση αυτού που συνέβη στο Γολγοθά. Οι Ρωμαίοι στρατιώτες εν αγνοία τους εκπλήρωσαν την προφητεία της Εξόδου.

«Ἦλθαν λοιπόν οι στρατιώτες, και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και του άλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· εις δε τον Ιησού ελθόντες, ως είδαν αυτόν ήδη αποθανόντα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη» (Ιωαν. 19:32-33).

Μια σημαντική επίσης λεπτομέρεια της συμβολικότητας αυτής προφητείας υπάρχει στο 9^ο κεφάλαιο του βιβλίου των Αριθμών.

Κατά την πρώτη φορά που γιόρτασε ο λαός το Πάσχα στην έρημο μερικοί παρουσιάστηκαν στον Μωυσή και του είπαν πως ήταν ακάθαρτοι από νεκρού σώματος ανθρώπου, γιατί όμως εκ του λόγου αυτού να μην πρόσφεραν και αυτοί το δώρο του Κυρίου στην ώρα του;

Τότε ο Μωυσής τους είπε να περιμένουν την απάντηση του Θεού. Και η απάντηση ήταν να κάνουν και αυτοί το Πάσχα αλλά όχι στις 14 του πρώτου μηνός, όπως όλοι οι άλλοι, αλλά στις 10 του δεύτερου μηνός και αυτό θα ίσχυε και για τους οδοιπόρους.

Όμορφη και τούτη η απάντηση του Θεού. Κανείς προσερχόμενος δεν αποκλείεται από την ευχαριστία της θυσίας του Χριστού, αρκεί να ετοιμαστεί δια της μετανοίας και πίστης. Είναι καταπληκτική και εδώ η εμμονή στην λεπτομέρεια.

Όσοι δε οικειοθελώς αρνούσαν την θυσία ήταν καταδικασμένοι σε θάνατο.

«Δεν θα αφήσουν εξ αυτού μέχρι πρωΐας ουδέ θα συντρίψουν οστό εξ αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα του Πάσχα θα κάμουν αυτό» (Αρ.9:12).

Είναι πλέον ή σίγουρο, πως όλα αυτά ήταν προφητικός λόγος για την θυσία του Χριστού (Ιωαν. 19:33 και 19:36).

Εδώ γίνεται παραβολική αναφορά σε προσωπικό πλέον επίπεδο της «έχθρας», που στήθηκε μεταξύ του Υιού της γυναικός και του Φιδιού.

Ο αμνός που θυσιάστηκε χάριν της ελευθερίας του λαού Ισραήλ αναφέρεται ότι είναι παραβολική προφητική θυσία του Ιησού Χριστού, ο οποίος θυσιάστηκε υπέρ της σωτηρίας και ελευθερίας του κόσμου από την σκλαβιά της αμαρτίας.

Η θυσία του Αμνού αφορά μόνο τους σκλαβωμένους που υποφέρουν κάτω από της σκλαβιά της αμαρτίας. Δεν αφορά όλους εκείνους που χαίρονται και απολαμβάνουν την αμαρτία.

Γιατί άραγε η τόσο ακριβής τήρηση των τύπων στην διαδικασία της θυσίας του αμνού της εξόδου;

Την απάντηση την δίνει ο ίδιος ο Κύριός μας».

Είπε λοιπόν εις αυτούς ο Ιησούς· *«Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν δεν φάγετε την σάρκα του υιού του ανθρώπου και πιείτε το αίμα αυτού, δεν έχετε ζωή μέσα σας. Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, έχει ζωή αιώνια, και εγώ θα τον αναστήσω εν τη εσχάτη ημέρα»* (Ιωαν. 6:53-54).

8. *«εις δε τον Ιησού ελθόντες, ως είδαν αυτόν ήδη θανόντα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη».* (Ιωαν.19:33)

«έγιναν ταύτα, διά να πληρωθεί η γραφή, Οστό αυτού δεν θέλει συντριφτεί» (Ιωαν. 19:36).

Ο απόστολος Πέτρος γράφει στην 1^η του επιστολή:

«Γνωρίζετε ότι δεν λυτρωθήκατε από τη μάταιη πατροπαράδοτη διαγωγή σας διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού άμωμου και ασπίλου, όστις ήτο μεν προορισμένος προ καταβολής κόσμου, φανερώθηκε δε στους εσχάτους καιρούς διά σας» (1^η Πέτρ.1:18-20)

Οι Δέκα εντολές

«Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. Μη έχεις άλλους θεούς πλην εμού» (Εξ. 20:2,3)

Ο Μωσαϊκός Νόμος, αν και σε γενικές γραμμές θα μπορούσε κάποιος να ειπεί πως ήταν η εκτός του Κήπου της Εδέμ επανάληψη της εντολής περί του καλού και του κακού, στην πραγματικότητα άνοιγε ένα παραθυράκι αισιοδοξίας στον νεκρό πλέον άνθρωπο. Θα μπορούσε ίσως, έστω και τώρα να προσπαθήσει μόνος του να αποκαταστήσει την καταστροφή που είχε προκαλέσει. Αυτή η προσπάθεια είναι στην πραγματικότητα η δια των έργων αποκατάσταση, δικαίωση σε μεγάλο βαθμό, λεγομένη «αυτοδικαίωση».

Με πολύ απλά λόγια ο Θεός λέει δια του Δεκαλόγου: Εγώ είμαι ο Θεός που σε έβγαλα από την σκλαβιά της υπακοής σου στο Φίδι (σκλαβιά της Αιγύπτου). Μην το ακούς λοιπόν από δω και πέρα. Μην έχεις άλλους θεούς εκτός από Μένα. Μην προσκυνήσεις, ούτε αυτούς, ούτε και την ύλη. «τήρησε τον Νόμο και θα σωθείς».

Η τήρηση όμως εκ των πραγμάτων ήταν αδύνατη. Ακόμη και στην ψευδαισθηση κάποιου πως τηρεί τον Νόμο, ενδόμυχα ξέρει πως είναι αχρείος δούλος (Λουκ.17:10).

Τότε γιατί δόθηκε αφού η τήρησή του είναι αδύνατη, διερωτάται κάποιος. Απλά, διευκρινίζει ο απόστολος

Παύλος για να φράξει κάθε στόμα, να συντριφτεί ο ισχυρισμός αυτοδικαίωσης και να καταλάβει όλος ο κόσμος, πως είναι υπόδικος στον Θεό. (Ρωμ. 3:19) .

Να λοιπόν και εδώ μια ολοκάθαρη υπενθύμιση της ανάγκης του ερχομού του Λυτρωτή Υιού.

«Χωρίς Εμένα δεν δύνασθε να κάμετε ουδέν»
(Ιωαν.15:5).

Σε κάποια άλλη περίπτωση, τους είπε:

«Ερευνάτε τις Γραφές, διότι σεις νομίζετε ότι μέσα σε αυτές έχετε ζωή αιώνια· και εκείνες είναι αυτές που μαρτυρούν περί εμού» (Ιωαν. 5:39).

Όλη η Παλαιά Διαθήκη από κτίσεως κόσμου μέχρι και σήμερα είναι η καρδιά της πίστης του λαού Ισραήλ. Και όλες οι Γραφές τους, Προφήτες, Ποίηση και Νόμος μιλούν έμμεσα και άμεσα για την ανάγκη του ερχομού του Ιησού Χριστού, του Γιου της Γυναίκας.

Ας συνεχίσουμε το νοερό ταξίδι μας στον ποταμό της Ιστορίας.

Κεφάλαιο 5^{ον}

Δευτερονόμιο 15^{ος} πΧ αιών

Προφητεία

«Προφήτη εκ μέσου σου θα αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτόν θα ακούτε·» (Δευτ.18:15).

Επίσης επιβεβαίωση απ' ευθείας από τον Θεό προς τον Μωυσή:

«Προφήτη εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω εις αυτόν» (Δευτ.18:18).

Εκπλήρωση προφητείας

«Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραψε ο Μωυσής στον Νόμο και οι προφήτες βρήκαμε, Ιησού τον υιό του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ». (Ιωαν. 1:45).

Επίσης:

«Λέγει προς αυτόν η γυνή (Σαμαρείτις)· Εξεύρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν έλθει εκείνος, θα αναγγείλει εις ημάς πάντα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι» (Ιωαν. 4:25,26).

«Διότι ο Μωυσής είπε προς τους πατέρας. Ότι Κύριος ο Θεός σας θέλει αναστήσει εις εσάς προφήτη εκ των αδελφών σας ως εμέ· αυτού θέλετε ακούει κατά πάντα όσα αν λαλήσει προς εσάς» (Πράξεις 3:22)

«Ούτος είναι ο Μωυσής, όστις είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτη εκ των αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει» (Πράξεις 7:37).

Ο ερχομός του Μεσσία (του Γιου της Γυναίκας) ήταν για τον λαό Ισραήλ κάτι το τόσο σίγουρο, όσο είναι σήμερα για τους Χριστιανούς η δεύτερη παρουσία Του.

Γνωρίζω είπε η Σαμαρείτισσα πως έρχεται ο Μεσσίας.

Εκείνον που έγραψε ο Μωυσής τον βρήκαμε είπε ο Φίλιππος στον Ναθαναήλ κλπ.

Ιησούς του Ναυή περί το 1427 πΧ.

Ο Θεός συνιστά στον Ιησού του Ναυή να προσέχει μέρα και νύχτα την τήρηση του Νόμου γιατί μόνο τότε θα είναι μαζί του και θα ευοδώνεται η όλη αποστολή του, σε όλα τα έργα του.. (Ιησ.1:7).

Τελικά και από κάποια άποψη ο ευλογημένος αυτός άνθρωπος ξεγελάστηκε από τους Ευαίους αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά το αδύνατον της τήρησης του Νόμου.

Β' Σαμουήλ τέλος 11^{ου} και αρχές 10^{ου} πΧ. Αιών

Προφητεία

«Αφού πληρωθούν οι ημέρες σου και κοιμηθείς μετά των πατέρων σου, θα αναστήσω μετά σε το σπέρμα σου, το οποίο θα εξέλθει εκ των σπλάγχχνων σου, και θα στερεώσω την βασιλεία αυτού» (Β' Σαμ. 7:12).

Η προφητεία αυτή ανακοινώθηκε από τον προφήτη Νάθαν στον βασιλιά Δαβίδ και είναι μία από τις πολλές, που υπενθυμίζουν στον λαό Ισραήλ τον Ερχόμενο Βασιλιά της αμετάθετης Βασιλείας, της Βασιλείας των Ουρανών, που τέλος δεν έχει.

Προφητικά αφορούσε και αυτή τον Κύριο Ιησού Χριστό, όπως και οι τόσες άλλες προγενέστερες και όσες στους επόμενους αιώνες ακολούθησαν.

Εκπλήρωση της προφητείας.

«Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων»; (Ιωάν.18:33).

«Αποκρίθηκε ο Ιησούς· Η δική μου βασιλεία δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η δική μου βασιλεία ήταν εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέτες μου θα αγωνίζονταν διά να μη παραδοθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία Μου δεν είναι εντεύθεν» (Ιωάν. 18:36).

Και ο Πιλάτος έγραψε την καταδίκη: INBI

Οι Ιουδαίοι διαμαρτυρήθηκαν μην γράφεις INBI, αλλά ότι αυτός είπε πως είναι βασιλιάς. Προφήτεψαν και αυτοί!

Ο Ιησούς δεν ήταν βασιλιάς δικός τους, ήταν Βασιλιάς μιας άλλης παγκόσμιας βασιλείας. Ήταν πρωτίστως βασιλιάς του ληστή και δικός μας!

«Ο γέγραφα, γέγραφα» ήταν η απάντηση του Πιλάτου (Ιωάν.19:22).

Το αίμα του πάνω σας και πάνω στα παιδιά σας καθώς εσείς ζητήσατε...

Ψαλμοί (Δαβίδ κλπ.) 11^{ος} π.Χ. αιώνας.

Προφητείες στους Ψαλμούς.

1. Διαχωρισμός Πατρός και Υιού.

Προφητείες

«Παραστάθηκαν οι βασιλείς της γης, και οι άρχοντες συνήχθησαν ομού, κατά του Κυρίου, και κατά του Χριστού αυτού, λέγοντες Ας διασπάσουμε τους δεσμούς αυτών, και ας απορρίψουμε αφ' ημών τις αλυσίδες αυτών» (Ψαλμ.2:2-3)

«Φιλείτε τον Υιό, μήπως κάποτε οργισθεί, και απολεσθείτε εκ της οδού, όταν εξαφθεί ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτόν» (Ψλ. 2:12). Σχ. Ρωμ.9:23, Ρωμ 10:11, Α' Πτ. 2:6

Εκπλήρωση προφητειών

«Αποκρίθηκαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμε, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ων κάμνεις τον εαυτόν σου Θεό» (Ιωάν.10:33) σχ. Ιω 5:18, Ματθ.26:63 κλπ

2. Σχετικά με την σταύρωση του Υιού

Προφητεία

«κύνες με περικύκλωσαν· σύναξη πονηρεμένων με περιέκλεισε· τρύπησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου·» (Ψαλμ.22:16)

Εκπλήρωση.

«Και όταν ήλθαν εις τον τόπον τον ονομαζόμενο Κρανί-ο, εκεί σταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον μεν εκ δεξιών, τον δε εξ αριστερών» (Λκ 23:33). Σχ.Ματθ. 27:35, Μκ 15:24, , Ιω 19:23, Ιω 19:37, Ιω 20:25

Προφητεία

Οι μισούντες με αναιτίως πλήθυναν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου· κραταιωθήκανε οι εχθροί μου οι προσπαθούντες να με αφανίσουν αδίκως» (Ψαλμ. 69:4)

« και με λόγους μίσους με περικύκλωσαν και με πολέμησαν αναιτίως. Αντί της αγάπης μου είναι αντίδικοι εις εμέ· εγώ δε προσεύχομαι. Και ανταπέδωσαν εις εμέ κακόν αντί καλού, και μίσος αντί της αγάπης μου» (Ψαλμ.109:3-5).

Εκπλήρωση

«Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. Εάν δεν έκαμα μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμε, αμαρτία δεν θα είχαν· αλλά τώρα και είδαν και μίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου» Ιω 10:37 (Ιωάν.15:23-25).

Προφητεία

«Αυτός φυλάσσει πάντα τα οστά αυτού· ουδέν εκ τούτων θέλει συντριφτεί» (Ψαλμ.34:20).

Εκπλήρωση

«εις δε τον Ιησού ελθόντες, ως είδαν αυτόν ήδη τεθνεώτα, δεν συνέθλιψαν αυτού τα σκέλη»
(Ιωαν. 19:33)

« Διότι έγιναν ταύτα, διά να πληρωθεί η γραφή, Οστό αυτού δεν θα συντριφτεί».
(Ιωάν.19:36), σχ. Εξ 12:46, Αρ 9:12

Προφητεία

«Αντί της αγάπης μου είναι αντίδικοι εις εμέ· εγώ δε προσεύχομαι.» (Ψαλμ.109:4).

Εκπλήρωση

«Ο δε Ιησούς έλεγε· Πάτερ, συγχώρησε αυτούς· διότι δεν εξεύρουν τι πράττουν...» (Λουκ.23:34)

3. Ονειδισμοί

Προφητεία

«Εγώ δε είμαι σκώληξ και ουχί άνθρωπος· όνειδος ανθρώπων και εξουθένημα του λαού. Με μυκτήρισαν πάντες οι βλέποντες με· ανοίγουν τα χείλη, κινούν την κεφαλήν λέγοντες, Ήλπισε επί τον Κύριο· ας ελευθερώσει αυτόν· ας σώσει αυτόν, επειδή θέλει αυτόν». (Ψαλμ.22:6-8).

Εκπλήρωση

«οι δε διερχόμενοι βλασφημούσαν αυτόν, κινώντας τα κεφάλια τους» (Ματθ. 27:39)

«πέποιθεν επί τον Θεό, ας σώσει τώρα αυτόν, εάν θέλει αυτόν· επειδή είπε ότι Θεού Υιός είμαι» (Ματθ. 27:43)

«Και οι διερχόμενοι τον βλασφημούσαν αυτόν, κινώντας τα κεφάλια τους και λέγοντες· Ουά, ο χαλών τον ναό και διά τριών ημερών οικοδομών, σώσε εαυτόν σου και κατέβα από του σταυρού. Ομοίως δε και οι αρχιερείς, εμπαιζοντας προς αλλήλους μετά των γραμματέων, έλεγαν· Άλλους έσωσε, εαυτόν δεν δύναται να σώσει. Ο Χριστός ο βασιλεύς του Ισραήλ ας κατέβη τώρα από του σταυρού, διά να ίδωμεν και πιστέψουμε. Και οι συν-εσταυρωμένοι μετ' αυτού ονειδίζαν αυτόν» (Μαρκ. 15:29-32)

«Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζαν δε και οι άρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες· Άλλους έσωσε, ας σώσει αυτόν, εάν ούτος είναι ο Χριστός ο εκλεκτός του Θεού. (Λουκ.23:35)

4. Διαμερισμός και κλήρωση των ιματίων Του

Προφητεία

«Διαμερίστηκαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς· και επί τον ιματισμό μου έβαλον κλήρο» (Ψαλμ.22:18).

Εκπλήρωση

«Ο δε Ιησούς έλεγε· Πάτερ, συγχώρησε αυτούς· διότι δεν ξέρουν τι πράττουν. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον κλήρο». (Λουκ. 23:34) σχ. Ιωαν. 19:23.

«Είπαν λοιπόν προς αλλήλους· Ας μη σχίσουμε αυτόν, αλλά ας ρίψουμε λαχνό περί αυτού τίνος θα είναι· διά να πληρωθεί η γραφή η λέγουσα· Διαμερίστηκαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμό μου έβαλον κλήρο· οι μεν λοιπόν στρατιώτες ταύτα έκαμαν» (Ιωάν.19:24).

«Αφού δε σταύρωσαν αυτόν διαμερίστηκαν τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρο, διά να πληρωθεί το ρηθέν υπό του προφήτου, Διαμερίστηκαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς και επί τον ιματισμό μου έβαλον κλήρο.» (Ματθ.27:35), σχ. Ιωαν. 19:23,

«Και αφού σταύρωσαν αυτόν, διαμερίζονταν τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρο επ' αυτά τι έκαστος να λάβει.» (Μαρκ. 15:24).

5. Οι ψευδομάρτυρες.

Προφητεία

«Μη με παραδώσεις εις την επιθυμία των εχθρών μου· διότι ηγέρθησαν κατ' εμού μάρτυρες ψευδείς και πνέοντες αδικία.» (Ψαλμ.27:12).

«Σηκωθέντες μάρτυρες άδικοι, με ρωτούσαν περι πραγμάτων, τα οποία εγώ δεν ήξερα» (Ψαλμ:35:11).

Εκπλήρωση

«Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριο όλον ζητούσαν ψευδομαρτυρία κατά του Ιησού, διά να θανατώσουν αυτόν, (Μαρκ. 14:55, Πραξ. 6:13) και δεν βρήκαν· και πολλών ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δεν βρήκαν. Ύστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, είπαν· Ούτος είπε, Δύναμαι να χαλάσω τον ναό του Θεού και διά τριών ημερών να οικοδομήσω αυτόν» (Ματθ. 26:59-61).

6. Ιούδας

Προφητεία

«Και αυτός ο άνθρωπος, μετά του οποίου ζούσα ειρηνικώς, επί τον οποίον ήλπισα, όστις έτρωγε τον άρτο μου, σήκωσε επ' εμέ πτέρναν» (Ψαλμ.41:9).

« Επειδή δεν με ονειδισε εχθρός, το οποίον θα υπέφερα· δεν ηγέρθη επ' εμέ ο μισών με· τότε θα είχα κρυφθεί απ' αυτόν· Αλλά συ, άνθρωπε ομόψυχε, οδηγέ μου και γνωστέ μου· οι οποίοι συνομιλούμε μετά γλυκύτητας, συμπορευόμαστε εις τον οίκον του Θεού» (Ψαλμ. 55:12-14).

Εκπλήρωση

«Δεν λέγω τούτο περί πάντων υμών· εγώ εξεύρω ποιούς εξέλεξα· αλλά διά να πληρωθεί η γραφή, Ο τρώγων

μετ' εμού τον άρτο σήκωσε επ' εμέ την πτέρναν αυτού» (Ιωαν. 13:18).

Προφητεία

«Όταν κρίνεται, ας εξέλθει καταδικασμένος· και η προσευχή αυτού ας γίνει εις αμαρτία. Ας γίνουν οι μέρες του λίγες· άλλος ας λάβει την επισκοπή αυτού.» (Ψαλμ. 109:7-8).

Εκπλήρωση

«Διότι είναι γραμμένο στο βιβλίο των Ψαλμών· Ας γίνει η κατοικία αυτού έρημος και ας μη είναι κάτοικος σε αυτή· και, άλλος ας λάβει την επισκοπή αυτού».

«διά να λάβει την μερίδα της διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της οποίας εξέπεσε ο Ιούδας διά να απέλθει εις τον τόπον αυτού. (Πραξ. 1:20,25)

7. Η εγκατάλειψη

Προφητεία

«Ονειδισμός συνέτριψε την καρδιά μου· και είμαι περίλυπος· περίμενα δε συλλυπούμενο, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγορητές, αλλά δεν εύρηκα.» (Ψαλμ.69:20).

«Οι φίλοι μου και οι πλησίον μου στέκουν απέναντι της πληγής μου, και οι πλησιέστεροι μου στέκουν από μακρόθεν». (Ψαλμ. 38:11).

Εκπλήρωση Προφητειών

«Ο δε Πέτρος ακολουθούσε αυτόν από μακρόθεν έως της αυλής του αρχιερέως, και εισελθών έσω καθόταν μετά των υπηρετών διά να ίδει το τέλος» (Ματθ.26:58)

«Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλές από μακρόθεν θεωρούσαι, αι οποίες ακολούθησαν τον Ιησού από της Γαλιλαίας υπηρετώντας αυτόν.» (Ματθ.27:55).

«Ήσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ήτο και Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη» (Μαρκ. 15:40).

«Ίσταντο δε μακρόθεν πάντες οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες οι οποίες συνακολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και έβλεπαν ταύτα.» (Λουκ.23:49).

8. Χολή και όξος

Προφητεία

«Και έδωκαν εις εμέ χολή διά φαγητό μου, και εις την δίψα μου με πότισαν όξος» (Ψαλμ. 69:21)

Εκπλήρωση

«γευθείς δεν ήθελε να πιει» (Ματθ. 27:34)

« Και ευθύς έτρεξε εις εξ αυτών και λαβών σπόγγο και γεμίσας όξους και περιθέσας εις κάλαμον επότιζεν αυτόν» (Ματθ. 27:48)

« Και έδιδαν εις αυτόν να πιει οίνο μεμειγμένο με σμύρνα· αλλά εκείνος δεν έλαβε» (Μαρκ. 15:23).

«Μετά τούτο γνωρίζων ο Ιησούς ότι πάντα ήδη τελέσθηκαν διά να πληρωθεί η γραφή, λέγει· Διψώ. Εκείτο δε εκεί αγγείο πλήρες όξους· και εκείνοι γέμισαν σπόγγο από όξους και περιδέσανε εις ύσσωπο προσέφεραν εις το στόμα αυτού. (Ματθ. 27:48)

«Όταν λοιπόν έλαβε το όξος ο Ιησούς, είπε, Τετέλεσται και γέρνοντας την κεφαλήν παρέδωσε το πνεύμα» (Ιωάν.19:28-30).

9. Ανάσταση

Προφητεία

«Διά τούτο ευφράνθηκε η καρδιά μου και αγαλλίασε η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθεί επ' ελπίδα... Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχή μου εν τω Άδη, ουδέ θέλεις αφήσει τον Όσιο σου να ίδει διαφθορά.» (Ψαλμ. 16:9,10).

Εκπλήρωση

« προϊδών λάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού ότι δεν εγκαταλείφτηκε η ψυχή αυτού εν τω Άδη ουδέ η σαρξ αυτού είδε διαφθορά» (Πράξεις2:31).

«Διά τούτο και σε άλλο ψαλμό λέγει· Δεν θέλεις αφήσει τον όσιό σου να ίδει διαφθορά» (Πράξεις13:35).

10. Ανάληψη

« Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, ο Κύριος με φωνή σάλπιγγας» (Ψαλμ.47:5)

Εκπλήρωση

«Και έφερε αυτούς έξω έως εις Βηθανία, και υψώνοντας τας χείρας αυτού ευλόγησε αυτούς. Και ενώ ευλογούσε αυτούς, αποχωρίσθηκε απ' αυτών και αναφερόταν εις τον ουρανό». Και αυτοί αφού προσκύνησαν αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, και ήσαν διαπαντός εις το ιερό, αιμώντας και ευλογούντες τον Θεό. Αμήν (Λουκ.24:50-53).

«Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού μίλησε σε προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανό και κάθισε εκ δεξιών του Θεού. Εκείνοι δε εξελθόντες κήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κήρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων. Αμήν. (Μαρκ. 16:19,20).

«Και αφού είπε ταύτα, βλεπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβε αυτόν από των οφθαλμών αυτών. (Πράξεις1:9)

«θα έλθει ούτω καθ' ον τρόπον είδατε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανό». (Πράξεις 1:11)

Προφητεία

«Ανέβης εις ύψος· αιχμαλώτισες αιχμαλωσία· έλαβες χαρίσματα διά τους ανθρώπους· έτι δε και διά τους απειθείς, διά να κατοικείς μεταξύ αυτών, Κύριε Θεέ.» (Ψαλμ.68:18).

Εκπλήρωση

«Διά τούτο λέγει· Αναβάς εις ύψος, αιχμαλώτισε αιχμαλωσία και έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους» (Εφ.4:8)

Μελχισεδέκ

«Ωμοσεν ο Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθεί, συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξη Μελχισεδέκ». (Ψαλμ.110:4).

Ο Μελχισεδέκ (βασιλιάς δικαιοσύνης) ήταν βασιλιάς της Σαλήμ, (Ιερουσαλήμ) και ιερεύς του Θεού του Υψίστου, ο οποίος ευλόγησε τον Αβραάμ περί το 1970 πΧ μετά την νίκη του κατά του Χοδολλογομόρ και των συμμάχων του και έλαβε από αυτόν δώρο δέκατο από όλα τα λάφυρα που πήρε από του εχθρούς του (Γεν.14:18-20).

Η προσφορά του δεκάτου εκ των λαφύρων προς τον Μελχισεδέκ ήταν αναγνώριση της ιεροσύνης του, καθότι τούτο προσφερόταν κατά την επικρατούσα συνήθεια εις τον Θεό. (Εβρ. 7:4-6).

Η γενεαλογία του δεν αναφέρεται στις Γραφές και προφητικά η ιεροσύνη του παραλληλίζεται με εκείνη του Ιησού Χριστού, ο οποίος θα είναι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξη Μελχισεδέκ.

Εκπλήρωση

«καθώς και αλλαχού λέγει· Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξη Μελχισεδέκ» (Εβρ. 5:6) και όχι κατά την Λευιτική.

« όπου ο Ιησούς εισήλθε υπέρ ημών πρόδρομος, γενόμενος αρχιερέας εις τον αιώνα κατά την τάξη Μελχισεδέκ» (Εβρ.6:20).

« διότι μαρτυρεί λέγων ότι Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξη Μελχισεδέκ.» (Εβρ.7:17).

Κεφάλαιο 7^{ον}

Ησαΐας 8^{ος} π.Χ. αιών

1. Σχετικά με τα σημεία που θα προηγηθούν του ερχομού του Μεσσία. Γέννηση Ιωάννη Προδρόμου:

Προφητεία

«Φωνή βοώντος στην έρημο, Ετοιμάσατε την οδό του Κυρίου. ευθείας κάμετε στην έρημο τας τρίβους του Θεού ημών.» (Ησ.4^ο:3).

Εκπλήρωση

Ευαγγέλιον Μάρκου: 45 μ.Χ.

«Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού του Υιού του Θεού. Καθώς είναι γραμμένο στους προφήτες· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελό μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδό σου έμπροσθεν σου· (Μάρκ.1:2)

2. Σχετικά με την σύλληψη της αγίας Μητρός.

Προφητεία

«Διά τούτο ο Κύριος αυτός θα σας δώσει σημείο ιδού, η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει υιό, και θα καλεστεί το όνομα αυτού Εμμανουήλ. (Ησ.7:14).

Εκπλήρωση

«Είπε δε η Μαριάμ προς τον άγγελο. Πως θέλει είσθαι τούτο, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω; Και αποκριθείς ο άγγελος είπε προς αυτήν· Πνεύμα Άγιο θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις του Υψίστου θα σε επισκιάσει· διά τούτο και το γεννώμενο εκ σου άγιο θέλει ονομασθεί Υιός Θεού. (Λουκ. 1:34,35).

«ιδού, άγγελος Κυρίου φάνηκε κατ' όναρ εις αυτόν, λέγων· Ιωσήφ, υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθείς να παραλάβεις Μαριάμ την γυναίκα σου· διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. Θέλει δε γεννήσει υιό και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησού· διότι αυτός θέλει σώσει τον λαό αυτού από των αμαρτιών αυτών» (Ματθ. 1:20-21).

«Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιό και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησού» (Λουκ.1:31).

3. Γέννηση

Προφητεία

«Διότι παιδί γεννήθηκε εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θα είναι επί τον ώμο αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεστεί Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ι-

σχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης
 Εις την αύξηση της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν
 θα είναι τέλος, επί τον θρόνο του Δαβίδ και επί την βα-
 σιλεία αυτού, διά να διατάξει αυτήν και να στερεώσει
 αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως
 αιώνος. Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτε-
 λέσει τούτο. (Ησαΐας 9:6-7)

Εκπλήρωση

« Και είπε προς αυτούς ο άγγελος· Μη φοβείσθε· διότι
 ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαρά μεγάλη, ήτις θέλει
 είναι εις πάντα τον λαό, διότι σήμερον γεννήθηκε εις
 εσάς στη πόλη Δαβίδ σωτήρας, όστις είναι Χριστός Κύ-
 ριος. Και τούτο θα είναι το σημείο εις εσάς· θα βρείτε
 βρέφος σπαργανωμένο, κείμενο εν τη φάτνη»
 (Λουκ. 2:10-12).

4. Αποδοχή του κηρύγματος περί του Ιησού Χριστού.

Προφητεία.

«Τις πίστεψε εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίονας του
 Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; (Ησ. 53:1).

Εκπλήρωση

«Ενόσω έχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γί-
 νετε υιοί του φωτός. Ταύτα είπε ο Ιησούς, και απελθών
 κρύφθηκε απ' αυτών. Αλλά ενώ έκαμε τόσα θαύματα
 έμπροσθεν αυτών, δεν πίστευαν εις αυτόν»·
 (Ιωάν.12:38) σχ. (Ρωμ. 10:16).

«Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ήλθε εις τον κόσμο, και οι άνθρωποι αγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φώς· διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών» (Ιω 3.19).

5. Σχετικά με τον τόπο έναρξης του έργου της σωτηρίας του ανθρώπου από τον Ι. Χριστό.

Προφητεία

« Δεν θέλει είναι όμως τοιούτον θάμβωμα εις την γη την τεθλιμμένη· στους πρότερους καιρούς εξουθένωσε την γη Ζαβουλών και την γη Νεφθαλείμ· σε δε τους ύστερους έκαμε ένδοξα τα μέρη τα προς την οδό της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνη, την Γαλιλαία των εθνών» (Ησ.9:1,2).

Εκπλήρωση

«Και αφήσας την Ναζαρέτ ήλθε και κατοίκησε εις Καπερναούμ την παραθαλάσσια στα όρια Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. Διά να πληρωθεί το ρηθέν διά Ησαΐα του προφήτου λέγοντος· Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδό της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνη, Γαλιλαία των εθνών. Ο λαός ο καθημένος σε σκότος είδε φως μέγα, και εις τους καθημένους σε τόπο και σκιά θανάτου φως ανέτειλε εις αυτούς. Από τότε άρχισε ο Ιησούς να κηρύττει και να λέγει· Μετανοείτε διότι πλησίασε η βασιλεία των ουραनों». (Ματθ. 4:13-17)

Επίσης

Προφητεία

«Ο λαός ο περιπατών στο σκοτάδι είδε φως μέγα· εις τους καθημένους εν γη σκιάς θανάτου, φως έλαμψε επ' αυτούς. Ματθ. 4:15, και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθεί επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως,

πνεύμα βουλή και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου· (Ησαΐας 9:6)

και θα κάμει αυτόν οξύνουν εις τον φόβο του Κυρίου, ώστε δεν θα κρίνει κατά την θεωρία των οφθαλμών αυτού ουδέ θέλει ελέγχει κατά την ακρόαση των ωτίων αυτού· αλλά εν δικαιοσύνη θέλει κρίνει τους πτωχούς, και με ευθύτητα θα υπερασπίζεται τους ταπεινούς της Γής· και θέλει πατάξει την γη με τη ράβδο του στόματος αυτού, και διά της πνοής των χειλιών αυτού θα θανατώνει τον ασεβή» (Ησαΐας 11:2-4)

Εκπλήρωση

«Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδό της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνη, Γαλιλαία των εθνών»... Από τότε άρχισε ο Ιησούς να κηρύττει και να λέγει· Μετανοείτε διότι πλησίασε η βασιλεία των ουρανών. (Ματθ.4:15,17.)

Προφητεία

«Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι ο Κύριος με έχρισε διά να ευαγγελίζομαι εις τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους στην καρδιά, να κηρύξω ελευθερία εις τους αιχμαλώτους και άνοιξη δεσμοτηρίου εις τους δέσμους·» Ησαΐας 61:1)

Εκπλήρωση

α. *«Και δόθηκε εις αυτόν το βιβλίο Ησαΐα του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίο εύρε τον τόπον, όπου ήτο γεγραμμένο· Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με έχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζομαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους στην*

καρδία, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερία και προς τους τυφλούς ανάβλεψη, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία, διά να κηρύξω ευπρόσδεκτο Κυρίου ενιαυτό» (Λουκ.4:17-19).

β. «τυφλοί αναβλέπουν και χωλοί περιπατούν, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούν, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθεί εν εμοί» (Ματθ.11:5,6).

6. Πάθος

«Κύριος ο Θεός άνοιξε ωτίον σε εμένα και εγώ δεν απείθησα ουδέ εστράφην οπίσω. Τον νώτο μου έδωκα εις τους μαστιγώνοντας και τας σιαγόνας μου εις τους μαδίζοντας· δεν έκρυψα το πρόσωπο μου από υβρισμούς και εμπτυσμών. Διότι Κύριος ο Θεός θέλει με βοηθήσει· διά τούτο δεν ντράπηκα· διά τούτο έθεσα το πρόσωπό μου ως πέτρα σκληρή και εξεύρω ότι δεν θέλω καταισχυνθεί» (Ησαΐας 50:6).

Εκπλήρωση

«Αλλά διά να γνωρίσει ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με πρόσταξε ο Πατήρ, ούτω κάμνω. Εγερθείτε, ας υπάγομε εντεύθεν» (Ιωάν.14:31) σχ. (Φιλ.2:8, Εβρ.10:5).

«και εμπτύσαντες εις αυτόν έλαβαν τον κάλαμο και έτυπταν εις την κεφαλήν αυτού» (Ματθ. 27:30).

«Και άρχισαν τινές να εμπτύωσιν εις αυτόν και να περικαλύπτουν το πρόσωπον αυτού και να γρονθίζωσιν αυ-

τόν και να λέγουν προς αυτόν· Προφήτευσε· και οι υπηρέτες έτυπταν αυτόν με ραπίσματα». (Μαρκ.14:65)

«και έτυπταν την κεφαλήν αυτού με κάλαμον και ενέπτυαν εις αυτόν, και γονυπετούντες προσκυνούσαν αυτόν» (Μαρκ.15:19).

«Τότε λοιπόν έλαβε ο Πιλάτος τον Ιησού και μαστίγωσε. Και οι στρατιώτες, πλέξαντες στέφανο εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιο πορφυρό και έλεγαν· Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και έδιδαν εις αυτόν ραπίσματα. (Ιωάν.19:1-3).

«Όταν δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον έδωκε ράπισμα εις τον Ιησού, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα;» (Ιωάν.18:22)

Προφητεία

« Καταφρονημένος και απορριμμένος υπό των ανθρώπων· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθενείας· και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπο, καταφρονηθήκε και ως ουδέν λογαριάσαμε αυτόν.

(Ησαΐας 53:3)

Εκπλήρωση

« Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν ελθών πρώτον αποκαθιστά πάντα· και ότι είναι γραμμένο περί του Υιού του Ανθρώπου ότι πρέπει να πάθη πολλά και να εξουθενωθεί» (Μαρκ.9:12).

Προφητεία

«Αυτός ήτο κατατεθλιμμένος και βασανισμένος αλλά δεν άνοιξε το στόμα αυτού· φέρθηκε ως αρνί επί σφα-

γή, και ως πρόβατο έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνο, ούτω δεν άνοιξε το στόμα αυτού». (Ησαΐας 53:7).

Εκπλήρωση

«Ο δε Ιησούς σιωπούσε. Και αποκριθείς ο αρχιερέας είπε προς αυτόν· Σε ορκίζω εις τον Θεό τον ζώντα να ειπείς προς ημάς αν συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού». (Ματθ.26:63).

«Και ενώ κατηγορείτο υπό των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, ουδέν αποκρίθηκε» (Ματθ.27:12).

«Και δεν αποκρίθηκε προς αυτόν ουδέ προς ένα λόγο, ώστε ο ηγεμών θαύμαζε πολύ» (Ματθ.27:14).

« Ο δε σιωπούσε και δεν αποκρίθηκε ουδέν. Πάλιν ο αρχιερέας ρωτούσε αυτόν, λέγων προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού;» (Μαρκ.14:61).

«Ο δε Ιησούς έτι δεν αποκρίθηκε ουδέν, ώστε ο Πιλάτος θαύμαζε» (Μαρκ.15:5).

Προφητεία

«Αυτός τwόντι τις ασθeneίας ημών βάσταξε και τις θλίψεις ημών επιφορτίστηκε· ημείς δε νομίσαμε αυτόν τραυματισμένο, πληγωμένο υπό Θεού και ταλαιπωρημένο». (Ησαΐας 53:4).

Εκπλήρωση

«όστις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσουμε εν τη δικαιο-

σύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας· με του οποίου την πληγή ιατρεύθητε» (1^η Πτ. 2:24).

Επίσης

«Και όταν έγινε εσπέρα, έφεραν προς αυτόν δαιμονιζόμενους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα με λόγο και όλους τους κακώς έχοντας θεράπευσε, διά να πληρωθεί το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους βάσταξε». (Ματθ. 8:16,17).

Προφητεία

«Αλλά αυτός τραυματίσθηκε διά τας παραβάσεις ημών, ταλαιπωρήθηκε διά τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνη ημών, ήτο επ' αυτόν· και διά των πληγών αυτού ημείς ιαθήκαμε» (Ησαΐας 53:5).

Εκπλήρωση

«όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωση ημών» (Ρωμ 4:25).

«Διότι παράδωσα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβα, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς» (1^η Κορ 15:3).

«όστις τας αμαρτίας ημών αυτός βάσταξε εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσομε εν τη δικαιοσύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας· με του οποίου την πληγή ιατρευθήκατε» (1^η Πετρ.2:24).

Προφητεία

«Πάντες ημείς πλανηθήκαμε ως πρόβατα· εστράφημεν

έκαστος εις την οδό αυτού· και ο Κύριος έθεσε επ' αυτόν την ανομία πάντων ημών» (Ησαΐας 53:6).

Εκπλήρωση

«Διότι υπήρχατε ως πρόβατα πλανεμένα, αλλά τώρα επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπο των ψυχών σας». (1^η Πέτρ. 2:25).

«Τις άνθρωπος εξ υμών εάν έχει εκατόν πρόβατα και χάσει εν εξ αυτών, δεν αφήνει τα ενενήκοντα εννέα μέσα στην έρημο και υπάγει ζητών το απολωλός, εωσού εύρη αυτό;» (Λουκ.15:4).

«Ιδών δε τους όχλους, εσπλαγγνίσθη δι' αυτούς, διότι ήσαν εκλελυμένοι και σκορπισμένοι ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. (Ματθ.9:36).

Προφητεία

«Διά τούτο θέλω δώσει εις αυτόν μερίδα μετά των μεγάλων και τους ισχυρούς θα μοιραστεί λάφυρο, διότι παρέδωσε την ψυχή αυτού εις θάνατον και μετά ανόμων λογίσθηκε και αυτός βάσταξε τας αμαρτίας πολλών και θέλει μεσιτεύσει υπέρ των ανόμων» (Ησαΐας 53:12).

Εκπλήρωση

«Και μετ' αυτού σταυρώνουν δύο ληστές, ένα εκ δεξιών και ένα εξ αριστερών αυτού. Και εκπληρώθηκε η γραφή η λέγουσα· Και μετά ανόμων λογίσθηκε». (Μαρκ.15:27:28).

«Διότι σας λέγω ότι έτι τούτο το γραμμένο πρέπει να εκτελεσθεί εις εμέ, το, Και μετά ανόμων λογίσθηκε. Διότι τα περί εμού γεγραμμένα λαμβάνουν τέλος». (Λουκ.22:37)

Προφητεία

«Και ο τάφος αυτού διορίστηκε μετά των κακούργων· πλην εις τον θάνατον αυτού στάθηκε μετά του πλουσίου· διότι δεν έκαμε ανομία ουδέ βρέθηκε δόλος στο στόμα αυτού». (Ησαΐας 53:9).

Εκπλήρωση

«όστις αμαρτία δεν έκαμε, ουδέ βρέθηκε δόλος στο στόμα αυτού». (Πετ.1^η, 2:22).

«Και εξεύρετε ότι εκείνος φανερώθηκε διά να σηκώσει τις αμαρτίας ημών, και αμαρτία εις αυτόν δεν υπάρχει» (1^η Ιωάν.3:5).

«διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτία έκαμε υπέρ ημών αμαρτία, διά να γίνομε ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού» (2^α Κορ.5:21).

Κεφάλαιο 8^{ον}

Ιερεμίας 6^{ος} πΧ αιών

Σχετικά με τον ερχομό του σπέρματος της γυναικός

Προφητεία

«Ιδού, έρχονται ημέρες, λέγει Κύριος, και θέλω ανεγείρει εις τον Δαβίδ βλαστό δίκαιον, και βασιλεύς θέλει βασιλεύσει και ευημερήσει και εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνη επί της γης» (Ιερ. 23:5).

Εκπλήρωση

«Ούτος θα είναι μέγας και Υιός Υψίστου θα ονομασθεί, και θα δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνο Δαβίδ του πατρός αυτού» (Λουκ. 1:32).

Σχετικά με την σφαγή των νηπίων

Προφητεία

«Ούτω λέγει Κύριος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός· η Ραχήλ, κλαίουσα τα τέκνα αυτής, δεν ήθελε να παρηγορηθεί διά τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουν» (Ιερ.31:15).

Εκπλήρωση – Επαλήθευση

«Τότε ο Ηρώδης, ιδών ότι ενεπαίχθη υπό των μάγων, εθυμώθη σφόδρα και αποστείλας φόνευσε πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ και σε όλα τα όρια αυτής από δύο ετών και κατωτέρω κατά τον καιρόν, τον ο-

ποίον εξακρίβωσε παρά των μάγων. Τότε εκπληρώθηκε το ρηθέν υπό Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· η Ραχήλ έκλαιε τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορηθεί, διότι δεν υπάρχουν» (Ματθ.2:16-18).

Ωσηέ 8^{ος} πΧ αιώνας

Προφητεία

«Όταν ο Ισραήλ ήτο νήπιο, τότε εγώ αγάπησα αυτόν και εξ Αιγύπτου κάλεσα τον υιό μου».. (Ωσηέ 11:1).

Επαλήθευση

«ήτο εκεί (ο Ιησούς) έως της τελευταίας του Ηρώδη, διά να πληρωθεί το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος· Εξ Αιγύπτου κάλεσα τον υιό μου» (Ματθ.2:15).

Μιχαίας 7^{ος} και 8^{ος} αιώνας.

Προφητεία

Βηθλεέμ

(Ο προφήτης Μιχαίας έζησε τον 8^ο π.Χ. αιώνα. Είναι ιστορικό πρόσωπο, αναγνωρισμένος από τους Ιουδαίους Δασκάλους όλων των γενεών. Αυτό είναι πλέον ή βέβαιο από την απάντηση που έδωσαν οι θρησκευτικοί άρχοντες, οι Αρχιερείς και Γραμματείς στο Βασιλιά στον Ηρώδη. Ο Μιχαίας έγραψε στο σύντομο προφητικό του βιβλίο:)

«Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να είσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ διά να είναι ηγούμενος εν τω Ισραήλ· του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος» (Μιχ.5:2).

Εκπλήρωση

«Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας επί των ημερών Ηρώδη του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ήλθαν εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες· Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδαμε τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ήλθαμε διά να προσκυνήσουμε αυτόν. Ακούσας δε Ηρώδης ο βασιλεύς, ταράχθηκε και πάσα η Ιεροσόλυμα μετ' αυτού, και συνάξας όλους τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, ρωτούσε να μάθη παρ' αυτών που ο Χριστός γεννάται. Εκείνοι δε είπαν προς αυτόν· Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας· διότι ούτως είναι γεγραμμένο διά του προφήτου»· (Ματθ.2:1-5)

Επίσης:

«Δεν είπε η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κώμης Βηθλεέμ, όπου ήτο ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός; (Ιωάν.7:42).

Κεφάλαιο 9^ο

Δανιήλ (6^{ος} πΧ αιώνας)

Σχετικά με την χρονολογία κέντισης της πτέρνας - Σταύρωσης του Χριστού.

Προφητεία

«Εβδομήκοντα εβδομάδες διορίστηκαν επί τον λαό σου και επί την πόλη την αγία σου, διά να συντελεσθεί η παράβαση και να τελειώσουν οι αμαρτίες, και να γίνει εξιλέωση περί της ανομίας και να εισαχθεί δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθεί όραση και προφητεία και να χρισθεί ο Άγιος των αγίων. Γνώρισε λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ έως του Χριστού του ηγουμένου θα είναι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θα οικοδομηθεί πάλι η πλατεία και το τείχος, μάλιστα σε καιρούς στενοχώριας. Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θα εκ-κοπεί ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν » (Δαν.9:24-26).

Ιστορική Εκπλήρωση Προφητείας!

Η «διαταγή» της ανοικοδόμησης της Ιερουσαλήμ εκδόθηκε από τον Αρταξέρξη τον Μακρόχειρα το 445 π.Χ. (Νεεμ.2:1-8). Ο Αρταξέρξης ανήλθε στο θρόνο το 464 π.Χ. και απέθανε το 424. Ιστορικά πλέον έχει αποδειχθεί η χρονολογία του ερχομού και της Σταύρωσης του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Οι 70 εβδομάδες αντιστοιχούν σε 490 χρόνια ($70 \times 7 = 490$). Οι 69 εβδομάδες είναι 483 χρόνια. Αυτές χωρίζονται σε δύο τμήματα στις 7 πρώτες και στις 62 που θα ακολουθούσαν.

Στις 7 πρώτες θα ανοικοδομούταν η Ιερουσαλήμ και μάλιστα σε καιρούς στεναχώριας. Έτσι και έγινε, όπως ολοκάθαρα περιγράφεται στο βιβλίο του Νεεμιά.

Στο τέλος και των 62 εβδομάδων, δηλ. των 69 από την έκδοση της «διαταγής», θα εκκοπτόταν ο Χριστός.

Οι 69 εβδομάδες είναι 483 χρόνια, οπότε φτάνουμε στο 38 μ.Χ., ($445 - 483 = -38$) από την έκδοση της «διαταγής».

Εδώ πρόκειται ολοκάθαρα για την χρονολογία της Σταύρωσης του Χριστού! Σύμφωνα με αυτόν τον υπολογισμό ο Κύριος μας σταυρώθηκε το 38 μετά την γέννησή Του.

Οι ακριβείς μαθηματικοί υπολογισμοί του ημερολογίου των τελευταίων 2 αιώνων διόρθωσαν όλα τα κενά που υπήρξαν από όλους όσους είχαν ασχοληθεί με το θέμα της μετάβασης από π.Χ. σε μ.Χ. Έτσι ο sir Robert Anderson πριν από 1,5 αιώνα στο βιβλίο του «The coming Prince», παρουσίασε λεπτομερείς υπολογισμούς των 69 εβδομάδων χρησιμοποιώντας τα «προφητικά έτη», υπολογίζοντας τα χρονικά κενά, τα ημερολογιακά λάθη, την αλλαγή μέτρησης των χρόνων από π.Χ. σε μ.Χ. κλπ και κατέληξε ότι οι 69 εβδομάδες τελείωσαν την ημέρα της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού στην Ιερουσαλήμ, 5 ημέρες πριν τον θάνατό του. Δηλαδή σύμφωνα με τον Anderson 6 Απριλίου του 32 μ.Χ.

Στην εποχή μας ο Dr Herold Hoehner χρησιμοποιώντας μια λίγο διαφορετική ημερομηνία έναρξης (444 π.Χ.) και καταληκτική ημερομηνία το 33 μ.Χ. καταλήγει σε μια τέλεια σειρά ημερομηνιών σχετικών με αυτή την προφητεία. (Bibliotheca Sacra, January – March 1975, σελ.62-64).

Σχετικά με την χρονική περίοδο του ερχομού του Χριστού.

Προφητεία

*«Και εν ταις ημέρες των βασιλέων εκείνων, θα αναστή-
σει ο Θεός του ουρανού βασιλεία, ήτις εις τον αιώνα
δεν θα φθαρεί· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει εις
άλλο λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει πάσας
ταύτας τας βασιλείας, αυτή δε θα διαμένει εις τους
αιώνας» (Δαν.:2:44).*

Σχ. (Δαν. 4:3, Δαν. 4:34, Δαν. 6:26, Δαν. 7:14, Δαν. 7:27, Μιχ. 4:7, Λουκ. 1:33).

Εκπλήρωση

Και αυτή η προφητεία εκπληρώθηκε με ιστορικές αποδείξεις.

Πρόκειται για τους βασιλείς της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας όπως αποκάλυψε ο Δανιήλ εξηγώντας στον Ναβουχοδονόσωρα το όνειρο της εικόνας.

Το χρυσό κεφάλι είσαι εσύ βασιλιά, του εξήγησε. Μετά την δική σου Αυτοκρατορία θα ακολουθήσουν άλλες τρεις και του περιέγραψε τα στοιχειώδη διακριτικά γνωρίσματά τους.

Η ιστορία απέδειξε πως επρόκειτο για την Μηδο-Περσική, την Ελληνική και την Ρωμαϊκή που ακολούθησαν την Βαβυλωνιακή Αυτοκρατορία.

Σύμφωνα λοιπόν με το προφητικό όνειρο στις μέρες της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας ο Θεός θα ανάστηνε Βασιλεία που θα συντριβε όλες τις προηγούμενες και θα διέμενε στους αιώνες. Έτσι και έγινε με τον ερχομό της Χριστού και της ίδρυσης της δικής Του βασιλείας.

Σχετικά με την Ανάληψη του Κυρίου Ιησού

Προφητεία

«Είδα σε οράματα νυκτός και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ερχόταν μετά των νεφελών του ουρανού και έφθασε έως του Παλαιού των ημερών και εισήγαγαν αυτόν ενώπιον αυτού. Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία και η δόξα και η βασιλεία, διά να λατρεύουν αυτόν πάντες οι λαοί, τα έθνη και αι γλώσσες· η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρεί» (Δαν. 7:13,14).

Εκπλήρωση

«Και αφού είπε ταύτα, βλεπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβε Αυτόν από των οφθαλμών αυτών» (Πράξεις1:9). Σχετικά: Μαρκ. 16:19, Λουκ. 24:51

Σχετικά με την 2^η έλευση του Κυρίου μας

Προφητεία

«Και σε εκείνον τον καιρό θα εγερθεί Μιχαήλ, ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών του λαού σου· και θα είναι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγινε αφού

υπήρξε έθνος, μέχρις εκείνου του καιρού.... Και πολλοί εκ των κοιμωμένων στο χώμα της γης θα εξεγερθούν, οι μεν εις αιώνια ζωή, οι δε εις ονειδισμό και εις κατασχύνη αιώνιο. και οι συνετοί θα εκλάμψουν ως η λαμπρότητα του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνη ως οι αστέρες, εις τους αιώνας των αιώνων. (Ματθ. 13:43)

»Και συ, Δανιήλ, έγκλεισε τους λόγους και σφράγισε το βιβλίο, έως του εσχάτου καιρού· τότε πολλοί θα περιτρέχουν και η γνώσις θέλει πληθύνει. Και εγώ ο Δανιήλ θεώρησα και ιδού, ίσταντο δύο άλλοι.... Και είπε ο εις προς τον άνδρα τον ενδεδυμένο λινά, όστις ήτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, Έως πότε θα είναι το τέλος των θαυμάσιων τούτων; (Δαν. 10:5).

»Και ήκουσα τον άνδρα τον ενδεδυμένο λινά... Και εγώ ήκουσα, αλλά δεν εννόησα· τότε είπα, Κύριέ μου, ποίον το τέλος τούτων; Και είπε, Ύπαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και σφραγισμένοι έως του εσχάτου καιρού. Πολλοί θα καθαρισθούν και θα λευκανθούν και δοκιμασθούν· και οι ασεβείς θα ασεβούν· και ουδείς εκ των ασεβών θέλει νοήσει· αλλά οι συνετοί θα νοήσουν... Αλλά συ ύπαγε, έως του τέλους· και θα αναπαυθείς και θα σταθείς στον κλήρο σου εις το τέλος των ημερών» (Δαν. 12^ο κεφ).

Επιβεβαίωση της προφητείας από τον Κύριο Ιησού

«τότε θα είναι θλίψις μεγάλη, οποία δεν έγινε απ' αρχής κόσμου έως του νυν, ουδέ θα γίνει. Και αν δεν συντέμνονταν οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν ουδεμία

σαρξ· διά τους εκλεκτούς όμως θα συντμηθούν οι ημέρες εκείνες». (Ματθ. 24:21-22).

Επίσης:

« Όταν δε έλθει ο Υιός του ανθρώπου στη δόξα του και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' αυτού, τότε θα καθίσει επί του θρόνου της δόξης αυτού, και θα συναχθούν έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη, και θα χωρίσει αυτούς απ' αλλήλων, καθώς ο ποιμήν χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, και θα στήσει τα μεν πρόβατα εκ δεξιών αυτού, τα δε ερίφια εξ αριστερών. 34 Τότε ο Βασιλεύς θα ειπεί προς τους εκ δεξιών αυτού· Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ετοιμασμένη εις εσάς βασιλεία από καταβολής κόσμου διότι... Τότε θα ειπεί και προς τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι καταραμένοι εις το πυρ το αιώνιο, το ετοιμασμένο διά τον διάβολο και τους αγγέλους αυτού. Διότι... κλπ. Και θα απέλθουν ούτοι μεν εις κόλαση αιώνια, οι δε δίκαιοι εις ζωή αιώνια». (Ματθ. 25 κεφ.).

Δύο άνδρες αναφέρονται στην παραπάνω προφητεία του Δανιήλ σχετικά με τον χρόνο της μεγάλης θλίψης, (Δαν.12:5), δύο άνδρες είχαν εισέλθει και στα Σόδομα και έσωσαν τον Λωτ και την οικογένειά του προτού πέσει η φωτιά από τον Ουρανό (Γεν.19:1).

Δύο άγγελοι σταθήκανε μπροστά στις φοβισμένες γυναίκες το πρωί της Ανάστασης του Κυρίου και τους ανήγγειλαν το χαρούμενο γεγονός (Λουκ.24:5).

Δύο αγγέλους είδε στον άδειο τάφο η Μαρία η Μαγδαληνή, αυτοί οι δύο την ρώτησαν ποιος ήταν ο λόγος

που έκλαιε, στρεφόμενοι προφανώς προς τον παριστάμενο Κύριο. Και εκείνη στραφείσα είδε τον Δάσκαλο (Ιωάν.20:12).

Δύο άνδρες επιβεβαιώνουν και την δεύτερη έλευση του Κυρίου Ιησού κατά την ημέρα της Ανάληψής Του (Πραξ.1:10).

«Και ενώ ήσαν ατενίζοντες εις τον ουρανό όταν αυτός ανέβαινε, ιδού, άνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον αυτών, οι οποίοι και είπαν· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι ίστασθε βλέποντες εις τον ουρανό; ούτος ο Ιησούς, όστις ανελήφθη αφ' υμών εις τον ουρανό, θα έλθει ούτω καθ' ον τρόπον είδατε αυτόν πορευμένο εις τον ουρανό». (Πραξ.1:10-11).

Ζαχαρίας (τέλη 6^{ου} αρχές 5^{ου} πΧ. αιώνα)

Σχετικά με την ενανθρώπιση και Σταύρωση του Κυρίου Ιησού.

Προφητεία

«Και θα ειπεί, Εγώ δεν είμαι προφήτης· είμαι άνθρωπος γεωργός· διότι άνθρωπος με μίσθωσε εκ νεότητας μου» (Ζαχ.13:5).

Εκπλήρωση

«αλλά εαυτόν εκκένωσε λαβών δούλου μορφή, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους» (Φιλ.2:7). Ψαλμ. 8:5, Ματθ.τ 20:28, Ιωάν. 13:14

Σχετικά με την είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ.

Προφητεία

«Χαίρε σφόδρα, θυγατέρα Σιών· αλάλαζε, θυγατέρα Ιερουσαλήμ· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σε· αυτός είναι δίκαιος και σώζων· πράος και καθήμενος επί όνου και επί πώλου υιού υποζυγίου». (Ζαχ. 9:9)

Εκπλήρωση

«Τη επαύριον όχλος πολός ο ελθών εις την εορτή, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, έλαβαν τα Βάια των φοινίκων και εξήλθαν εις υπάντηση αυτού και έκραζαν· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ. Ευρών δε ο Ιησούς ονάριο, εκάθησε επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένο· Μη φοβάσαι, θυγατέρα Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται καθήμενος επί πώλου όνου» (Ιωάν. 12:13,14)

Επίσης:

«Και όταν πλησίασαν εις Ιεροσόλυμα και ήλθαν εις Βηθφαγή προς το όρος των ελαιών, τότε ο Ιησούς απέστειλε δύο μαθητές, λέγων προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμη την απέναντι υμών, και ευθύς θα βρείτε όνο δεμένη και πουλάρι μετ' αυτής· λύσατε και φέρετέ το μου. Και εάν τις σας ειπεί τι, θέλετε ειπεί ότι ο Κύριος έχει χρεία αυτών· και ευθύς θέλει αποστείλει αυτά... Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ενεργώντας καθώς πρόσταξε αυτούς ο Ιησούς, έφεραν την όνο και το πουλάρι, και έβαλον επάνω αυτών τα ιμάτια αυτών και ε-

πικάθισαν αυτόν επάνω αυτών. Ο δε περισσότερος όχλος έστρωσαν τα ιμάτια αυτών εις την οδό, άλλοι δε έκοπταν κλάδους από των δένδρων και έστρωναν εις την οδό. Οι δε όχλοι οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες έκραζαν, λέγοντες· Ωσαννά στον υιό Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. Και όταν εισήλθε εις Ιεροσόλυμα, σείσθηκε πάσα η πόλις, λέγουσα· Τις είναι ούτος; Οι δε όχλοι έλεγαν· Ούτος είναι Ιησούς ο προφήτης ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας» (Ματθ.21:1-3, 6-11).

Επίσης:

«Και έφεραν το πουλάρι προς τον Ιησού και έβαλον επ' αυτού τα ιμάτια αυτών, και εκάθησε επ' αυτού. Πολλοί δε έστρωσαν τα ιμάτια αυτών εις την οδό, άλλοι δε άνοπτον κλάδους από των δένδρων και έστρωναν εις την οδό. Και οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες έκραζαν, λέγοντες· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ευλογημένη η ερχομένη βασιλεία εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών Δαβίδ· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. Και εισήλθε ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα και εις το ιερόν· και αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή η ώρα ήτο ήδη προς εσπέρα, εξήλθε εις Βηθανία μετά των δώδεκα» (Μαρκ.11:7-11).

Σχετικά με την Σταύρωση

Προφητεία

*«Και εάν τις ειπεί προς αυτόν, Τι είναι αι πληγές αύται εν μέσω των χειρών σου; θέλει αποκριθεί, Εκείνες, τας οποίας πληγώθηκα εν τω οίκω των φίλων μου»
(Ζαχ. 13:6)*

Εκπλήρωση

*«Και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε ταραγμένοι; και διά τι αναβαίνουν εις τας καρδίας σας διαλογισμοί; ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ψηλαφήστε με και ίδετε, διότι πνεύμα σάρκα και οστά δεν έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα. Και τούτο ειπών, έδειξε εις αυτούς τας χείρας και τους πόδας»
(Λουκ. 24:38-40).*

Σχετικά με την Σταύρωση και την ενότητα Πατρός και Υιού

Προφητεία

«Ρομφαία, ξύπνησε κατά του ποιμένα μου και κατά του ανδρός του συνεταίρου μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων» (Ζαχ.13:7^α).

Εκπλήρωση

«Εγώ και ο Πατήρ ένα είμεθα» (Ιωάν.10:30)

«Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών» (Ιωάν.10:14).

Σχετικά με τον διασκορπισμό των Μαθητών

Προφητεία

«πάταξε τον ποιμένα και τα πρόβατα θα διασκορπισθούν» (Ζαχ.13:7β)

Εκπλήρωση

«Τότε λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πάντες υμείς θα σκανδαλισθείτε εν εμοί την νύκτα ταύτη· διότι είναι γεγραμμένο, Θα πατάξω τον ποιμένα, και θα διασκορπισθούν τα πρόβατα της ποιμένης.» (Ματθ.26:31).,

Επίσης:

«Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπιστείτε έκαστος εις τα ίδια και να αφήσετε εμέ μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' εμού» (Ιωαν. 16:32).

Σχετικά με την μετάνοια και επιστροφή

Προφητεία

«Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών· και θα επιβλέψουν προς εμέ, τον οποίον εξεκένησαν, και θα πενθήσουν δι' αυτόν ως πενθεί τις διά τον μονογενή αυτού, και θα λυπηθούν δι' αυτόν, ως ο λυπημένος διά τον πρωτότοκον αυτού» (Ζαχ.12:10)

Εκπλήρωση

«Αφού δε ήκουσαν ταύτα, ήλθε εις κατάνυξη η καρδιά αυτών, και είπαν προς τον Πέτρο και τους λοιπούς αποστόλους· Τι πρέπει να κάμουμε, άνδρες αδελφοί; Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς· Μετανοήσατε, και ας βαπτιστεί έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεση αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντες τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέσει Κύριος ο Θεός ημών»
(Πραξ. 2:37-39)

Επίσης:

«Ο δε τρέμων και έκθαμβος γενόμενος, είπε· Κύριε, τι θέλεις να κάμω; Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Σήκω και είσελθε εις την πόλη, και θέλει σοι λαληθεί τι πρέπει να κάμεις». (Πράξεις 9:6)

«και βγάζοντας αυτούς έξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθώ;» (Πράξεις 16:30)

«Έλεγαν λοιπόν προς αυτόν οι άλλοι μαθηταί· Είδαμε τον Κύριο. Ο δε είπε προς αυτούς· Εάν δεν ιδώ στα χέρια του τον τύπον των ήλων και βάλω το δάκτυλό μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευρά αυτού, δεν θα πιστέψω» (Ιωάν. 20:25).

Σχετικά με τα τριάκοντα αργύρια της προδοσίας Προφητεία

«Και είπα προς αυτούς, Εάν σας φαίνεται καλόν, δώστε μου τον μισθό μου· ει δε μη, αρνηθείτε αυτόν. Και έστησαν τον μισθό μου τριάκοντα αργύρια» (Ζαχ.11:12).

Εκπλήρωση

«και είπε· (ο Ιούδας) Τι θα μου δώσετε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν; Και εκείνοι έδωκαν εις αυτόν τριάκοντα αργύρια» (Ματθ.26:15).

«Τότε εκπληρώθηκε το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Και έλαβαν τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εκτίμησαν από των υιών Ισραήλ» (Ματθ.27:9).

Προφητεία

«Και είπε Κύριος προς εμέ, Ρίψε αυτά εις τον κεραμέα, την έντιμη τιμή, με την οποίαν τιμήθηκα υπ' αυτών. Και έλαβα τα τριάκοντα αργύρια και έρριψα αυτά εν τω οίκω του Κυρίου εις τον κεραμέα.» (Ζαχ.11:13)

Εκπλήρωση

«Τότε βλέπων Ιούδας ο παραδώσας αυτόν ότι καταδικάσθηκε, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, λέγων· Ήμαρτον παραδώσας αίμα αθών. Οι δε είπαν· Τι προς ημάς; συ όφει. Και ρίψας τα αργύρια εις τον ναό, αναχώρησε και απελθών κρεμάσθηκε. Οι δε αρχιερείς, παίρνοντας τα αργύρια, είπαν· Δεν είναι συγχωρημένο να βάλομε αυτά εις το θησαυροφυλάκιο, διότι είναι τιμή αίματος. Και

συμβουλευόντες ηγόρασαν με αυτά τον αγρόν του κεραμέως, διά να ενταφιάζονται εκεί οι ξένοι. Διά τούτο ονομάσθηκε ο αγρός εκείνος Αγρός αίματος έως της σήμερον. Τότε πληρώθηκε το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Και έλαβαν τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εκτίμησαν από των υιών Ισραήλ, και έδωκαν αυτά εις τον αγρόν του κεραμέα, καθώς μου παρήγγειλε ο Κύριος» (Ματθ. 27:3-10).

Μαλαχίας περί το τέλος του 5^{ου} π.χ. αιώνος.

Σχετικά με την προετοιμασία του ερχομού του Ιησού Χριστού. Ιωάννης Πρόδρομος.

Προφητεία

«Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελό μου και θέλει κατασκευάσει την οδό έμπροσθεν μου.» (Μαλ.3:1α).

Εκπλήρωση

«Καθώς είναι γεγραμμένο στους προφήτες· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελό μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδό σου έμπροσθεν σου» (Μάρκ.1:2) σχετ. Ματθ. 11:10, Λουκ. 7:27

Όλες οι αναφορές αυτές αναφέρονται στο πρόσωπο του Ιωάννη του Βαπτιστή, που ήλθε Πρόδρομος του Κυρίου μας.

Είναι όμως υπέροχο το δεύτερο τμήμα του εδαφίου αυτού:

«και ο Κύριος, τον οποίον σεις ζητείτε, εξαίφνης θέλει ελθεί εις τον ναόν αυτού, ναι, ο άγγελος της διαθήκης, τον οποίον σεις θέλετε· ιδού, έρχεται, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων». (Μαλ.3:1β).

Ο άγγελος της Διαθήκης!!! Αυτός που ο Πατέρας υποσχέθηκε στο 3^ο κεφάλαιο της Γένεσης το «Σπέρμα της Γυναίκός».

Η Γένεση είναι το πρώτο βιβλίο στην κατάταξη των βιβλίων της Π. Διαθήκης και ο Προφήτης Μαλαχίας είναι το τελευταίο. Όλα μιλούν για τον Νικητή του Φιδιού.

Προφητείες Μελλοντικές

Το ποτάμι της Ιστορίας εξακολουθεί να κυλάει και το πλοίο των Χριστιανών με «πιλότο» τον Κύριο Ιησού Χριστό συνεχίζει το ταξίδι του. Οι επιβαίνοντες σε αυτό παρακολουθούν τις εξελίξεις στα βλεπόμενα και προσδοκούν τα μη βλεπόμενα καθώς πιστεύουν στον προφητικό λόγο της Καινούριας του Χριστού Διαθήκης.

Αυτοί μαζί με τον αυτόπτη Μαθητή Πέτρο έχουν βεβαιότερο τον προφητικό λόγο, εις τον οποίον καλά θα κάνουν να τον προσέχουν σαν λυχνάρι που φέγγει σε σκοτεινό τόπο, έως ότου έλθει η αυγή της ημέρας και ο Φωσφόρος ανατείλει στις καρδιές τους (2^η Πετρ.1 :19).

Πού θα καταλήξουμε τελικά ύστερα από ένα τόσο σύντομο, σχεδόν στιγμιαίο ατομικό μπαρκάρισμά μας στο ποταμόπλοιο της Ιστορίας; Πού αλλού εκτός από το τραπέζι του «Μυστικού Δείπνου;»

«Και ενώ έτρωγαν, λαβών ο Ιησούς τον άρτο και ευλογήσας έκοψε και έδιδε εις τους μαθητές και είπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου· και λαβών το ποτήριο και ευχαριστήσας, έδωκε εις αυτούς, λέγων· Πίετε εξ αυτού πάντες· διότι τούτο είναι το αίμα μου το της Καινής Διαθήκης, το υπέρ πολλών εκχυνόμενο εις άφεση αμαρτιών» (Ματθ. 26:26-28).

Αυτή είναι η Καινούρια Διαθήκη του Θεού.

Το πολύτιμο αίμα του Γιου του Θεού που δια της γυναικός έγινε Υιός Ανθρώπου.

Μπορούμε να αμελήσουμε τόσο μεγάλη σωτηρία; Μπορούμε να πούμε πως θα τα καταφέρναμε μόνοι μας; Αν πούμε κάτι τέτοιο ο μη γένοιτο τότε ο Χριστός, ο Γιος του Θεού εις μάτην απέθανε (Γαλ.2:21).

Μια τέτοια συμπεριφορά θα είναι αφάνταστα χειρότερη από την επιθυμία και την γεύση του καρπού του δέντρου του καλού και του κακού.

Αν εκείνη η συμπεριφορά είχε τόσες ηθικές, πνευματικές, σωματικές συνέπειες, η περιφρόνηση του Σταυρού του Χριστού τι άραγε σημαίνει;

Επίλογος

Γνωρίζουμε από τον Προφητικό Λόγο:

1. Την Διαθήκη του Πατρός περί του «Υιού της γυναίκας, την δύναμή του, τον αγώνα Του, την πληγή Του και το αποτέλεσμα του αγώνα Του».
2. Την αδυναμία του Αδάμ στην αντιμετώπιση του «Φιδιού» και την ως εκ τούτου υποχώρηση από την συμμετοχή του στην γέννηση του Νικητή. (Μετονομασία της Ανδρίδας σε Ζωή).
3. Τις συνεχείς επίμονες υπενθυμίσεις της «Διαθήκης» της Εδέμ σχετικά με τον ερχομό του Κεχρισμένου (Χριστού) από τον Θεό καθ' όλη την Ιστορία της ανθρωπότητας.
4. Την Γενεαλογία του Χριστού.
5. Την εκ παρθένου γυναικός και όχι την εκ συμμετοχής ανδρός σύλληψη.
6. Την χρονολογία γέννησης του Χριστού.
7. Τον τόπο γέννησής Του.
10. Τα σημεία με τα ουράνια φαινόμενα που θα ακολουθούσαν την γέννηση.
11. Την επίσκεψη των Μάγων.
12. Την σφαγή των νηπίων.
13. Την φωνή του βοώντος εν τη ερήμω.
14. Την φωνή του Πατρός «Αυτός είναι ο Υιός Μου ο Αγαπητός»

15. Την φωνή του Ιωάννη «Ιδού ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτία του κόσμου».

16. Τον τόπο έναρξης του σωτήριου έργου του Χριστού.

17. Λεπτομερείς περιγραφές της δράσης Του

18. Λεπτομερείς περιγραφές του αγώνα, των πειρασμών και των προσπαθειών Του στο να γίνει πιστευτός.

19. Προφητικές περιγραφές ακόμη και πάνω στον Σταυρό Του.

20. Αναστάσιμες προφητείες.

21. Προφητικές πληροφορίες Ανάληψής Του.

22. Ερχομός Θείου Παρακλήτου....

23. Τι άραγε να σημαίνει εκείνο το χίλια-διαβασμένο από όλους μας εδάφιο της Γένεσης;

«Και Κύριος ο Θεός έκαμε να βλαστήσει εκ της γης παν δένδρον ώραιόν εις την όρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού και του κακού».
(Γεν.2:9)

Γιατί αυτός ο διαχωρισμός; Γιατί αυτά τα δύο δένδρα ονομάζονται «ξύλα» και όχι δένδρα;

Σε καμιά περίπτωση δεν τολμώ να διερμηνεύσω με οποιαδήποτε δογματική τάση τον Άγιο λόγο του Θεού. Ας μου επιτραπεί όμως, να ταξιδέψω στον αχαρτογράφητο συναισθηματικό μου κόσμο.

Ξύλο γνώσης κακού και κακού ίσον οι δύο όχθες το ποταμού της ατομικής μας ζωής. Δεν πρέπει να εξοκεί-

λουμε γευόμενοι τους καρπούς του ξύλου της ζωής μας και του θανάτου μας. Σε αυτή την παγίδα έπεσαν κάποτε οι πιστοί της εκκλησίας της Εφέσου. Η επέμβαση του Κυρίου άμεση, αυστηρή και διαφανής:

*«Εξεύρω τα έργα σου και τον κόπο σου και την υπομονή σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρεις τους κακούς, και δοκίμασες τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδείς· και υπέφερες και έχεις υπομονή και διά το όνομά μου κοπίασες, και δεν απόκαμες Πλην έχω τι κατά σου, διότι την αγάπη σου την πρώτη αφήκες. ⁵ Ενθυμού λοιπόν πόθεν εξέπεσες και μετανόησε και κάμε τα πρώτα έργα· ει δε μη, έρχομαι προς σε ταχέως και θέλω κινήσει την λυχνία σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσεις...⁷ Όστις έχει ωτίον ας ακούσει τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Εις τον νικώντα θέλω δώσει εις αυτόν να φάγει εκ του **ξύλου της ζωής**, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου του Θεού. (Αποκ. 2:2-7).*

Ποταμός μας είναι η αγάπη του Θεού και όχθες τα έργα μας. Η μία όχθη είναι τα έργα της ατομικής μας επίδειξης, είναι εκείνη η μαρμάρινη πλάκα με τα σκαλιστά γράμματα του ονόματός μας που για κορώνα του έχει την λέξη «ΔΩΡΕΑ». Η άλλη όχθη είναι το έργο του Θεού όπως περιγράφεται στον ύμνο της αγάπης.

«Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγεινα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. Και εάν έχω προφητεϊάν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε

μη έχω, είμαι ουδέν. (Ματθ. 7:22, Ρωμ 12:7, Ματθ. 17:20, Ματθ. 21:21, Μαρκ. 11:23, Λουκ 17:6)

³ Και εάν πάντα τα υπάρχοντά μου διανείμω, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καυθώ, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι.

⁴ Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, (Πρμ. 10:12, Α' Πέτρ. 4:8)

⁵ Δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, (Α' Κορ. 10:24, Φιλ 2:4)

⁶ Δεν χαίρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν· (Β' Ιωαν. 1:4)

⁷ πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. 8 Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει»·

(1^η Κορ.13:1-8)

Είθε να μην εξοκείλουμε στην όχθη της επίδειξης ούτε και στην όχθη της καταναγκαστικής και χωρίς αγάπη υποταγής. Η Εκκλησία είναι η νύμφη του Χριστού, δεν είναι απλή παραδουλεύτρα του καθήκοντος. Πρώτα η αγάπη και αυτή πρέπει να είναι η πηγή των έργων μας.

Εκείνο το χιλιοδιαβασμένο ακαταλαβίστικο εδάφιο του 2^{ου} κεφαλαίου της Γένεσης το βρίσκουμε στο δεύτερο κεφάλαιο του τελευταίου βιβλίου της Καινής Διαθήκης! Του προφητικού λόγου της Αποκάλυψης!!!

Τι Προφητικός λόγος και τούτος! Το Ξύλο της Ζωής μας, ο Σταυρός Του βλάστησε στην μέση του Παραδείσου της αγάπης του Θεού!!! Αυτός και μόνον αυτός είναι το ξύλο της ζωής μας!

Και τι να πούμε ακόμα, διηγούμενοι και μελετώντας τον προφητικό λόγο των «Γραφών» της Παλαιάς Διαθήκης, καθώς όλες μαρτυρούν περί του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού. (Ιωάν. 5:39).

Διότι θα μας λείπει χρόνος διηγούμενους τα περί επισκέψεως στον Αβραάμ και του 18^{ου} κεφ. της Γένεσης και των τριών «Ανδρών» της Μαμβρή, του Χάλκινου Όφews, της ακολουθούσης πέτρας, του Νέφους και της Στήλης Πυρός της ερήμου, τα περί Μάννα, τις θαυματουργικές Χριστοφάνειες, τα περί Μανωέ, το «Ο Κύριος με είχε εν τη αρχή των οδών αυτού, προ των έργων αυτού, απ' αιώνος». (Παρ.8:22).

Το «Εκείνο, το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής» (Ιωάν. Α' 1:1-2).

Όλος ο ποταμός της Ιστορίας μιλά για τον Δημιουργό Πατέρα, για τον «δια του οποίου τα πάντα έγιναν» Υιό, για τον Θείο Παράκλητο.

Η αγάπη, η χάρις και το έλεος του Θεού είναι πασίγνωστα σε όλους τους ανθρώπους και φαίνονται μέσα στην χωμάτινη πλάση μας και την εκ του μηδενός εμφάνιση όλης της του Θεού Δημιουργίας και ως εκ τούτου δεν υπάρχει καμιά ανάγκη επιβεβαίωσης και σχολιασμού των προφητειών.

Εκείνο που υπάρχει μέσα σε αυτές και σε όλον τον εν γένει Παλαιάς Διαθήκης είναι η αγαλλίασης του να βρισκόμαστε στο χώρο των Γραφών....

Αναμένοντας με βεβαιότητα την επί των νεφών επιστροφή Του με την νύμφη Του την εκκλησία Του και προ παντός αγωνιζόμενοι τον καλόν αγώνα της Αγίας Πίστης μας.!

Για χιλιάδες χρόνια τούτα τα λόγια της απόφασης του Θεού στον Κήπο της Εδέμ ήταν Προφητικός Λόγος. Σήμερα δεν είναι πια, είναι απλά ιστορία. Το κεφάλι του Πονηρού συντρίφτηκε πάνω στον Γολγοθά. Η θριαμβευτική κραυγή «τετέλεσται» του Σπέρματος της γυναίκας έσκισε το παραπέτασμα του Ναού από πάνω μέχρι κάτω και στα άγια του Ιερού μπαίνουν όσοι πιστεύουν στον Ιησού Χριστό τον Γιο του Θεού, που έγινε Γιος της γυναίκας.

Αιώνες πολλούς η ανθρωπότητα περίμενε τον ερχομό Του. Όλες οι γυναίκες, όλου του κόσμου είχαν πάρει το μήνυμα της έχθρας που είχε στηθεί ανάμεσα σε αυτές και στο Φίδι - θάνατο σαν μητέρες πάντων των ζώντων. Αυτό το φίδι ήταν η αιτία των φοβερών ωδινών της κυοφορίας και ιδιαιτέρως του τοκετού. Εν τούτοις οι ωδίνες παραμερίζονταν μπροστά στην έμφυτη πλέον ελπίδα της συμμετοχής τους στο να αποκατασταθεί η επιπολαιότητα του Κήπου της Εδέμ.

Η Γυναίκα θεωρούσε και θεωρεί ακόμη εντροπή την στειρότητά της. Ο γραπτός λόγος του Θεού βρίθεται από σχετικές αναφορές. Αυτή της η εμμονή πρέπει να είναι το αποτέλεσμα της θεϊκής εκείνης απόφασης στον κήπο της Εδέμ που είχε μπει στο αίμα της.

Κατ' αυτόν τον τρόπο η μεταφορική ερμηνεία της προφητικής υπόθεσης του Σταυρού μετατράπηκε με την πάροδο των αιώνων και την προφορική μεταφορά της από γενεά σε γενεά σε «αχίλλειο πτέρνα» του ήρωα του Τρωικού Πολέμου. Σε άλλους λαούς εξαφανίστηκε τελείως. Ο Αχιλλέας ήταν το φανταστικό και λογοτεχνικό γέννημα των ποιητών μας σχετικά με τους υιούς του Θεού, που εισήλθαν στις θυγατέρες των ανθρώπων από τις οποίες και γεννήθηκαν οι γίγαντες οι έκπαλαι γνωστοί άνδρες (Γέν. 6^ο κεφ.).

Έχοντας υπ' όψιν Του ο Δημιουργός μας όλους αυτούς τους κινδύνους παρερμηνείας ή λήθης των πραγματικών αιτίων και γεγονότων και επιθυμώντας να διδάξει στους ανθρώπους την παντοδύναμη Δικαιοσύνη Του και την απέραντη αγάπη Του, δεν τους άφησε να κυματίζονται σαν έρμια ναυάγια μύθων και παρερμηνειών.

Μας παρακολουθούσε διαρκώς, μας συμβούλευε, μας τιμωρούσε, μας παρότρυνε και επιστρέφοντες μετανοημένοι μας συγχωρούσε μέχρι να έλθει ο καιρός, που θα κατανοούσαμε επί τέλους, πως χωρίς Αυτόν καθημερινό συνοδοιπόρο στην ζωή μας, δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα (Ιωάν. 15:5).

Αμέτρητες και καθημερινές οι επεμβάσεις Του, μέσω της Δημιουργίας, Υλικής και Πνευματικής, μέσω της Λογικής και του παράλογου, της Αρμονίας και της δυσαρμονίας, μέσω της βεβαιότητας και της αβεβαιότητας, μέσω της τιμωρίας και της συγχώρησης.

Άτομα λογικά και παράλογα, τυφλοί και βλέποντες, αρτιμελείς και ανάπηροι, σοφοί και μωρά μαρτυρούσαν κατά περίπτωση την ύπαρξη και τις αγαθές διαθέσεις του Δημιουργού προς τον δημιούργημά Του.

«Όλη την ημέρα εξέτεινα τας χείρας Μου προς λαό απειθούντα και αντιλέγοντα» (Ρωμ. 10:21).

Χειροπιαστές αποδείξεις, ολοκάθαρρες επεμβάσεις, μαρτυρίες Βασιλέων και απλών πολιτών, μορφωμένων και αμόρφωτων είναι καταγεγραμμένες εις τον διασωθέντα γραπτό λόγο Του.

Προφήτες κεχρισμένοι με το Άγιο Πνεύμα και αναγνωρισμένοι σαν μικροί ή μεγάλοι, απλοί άνθρωποι, άνδρες και γυναίκες βεβαιώνουν μέχρι μαρτυρικού θανάτου την Ύπαρξη, την Δικαιοσύνη, την Αγάπη και το Έλεος του Θεού μας Πατρός του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του νέου και νικηφόρου Αδάμ.

Μακάριες οι καρδιές που δέχτηκαν, δέχονται και πιστεύουν τούτα τα χωρίς περιορισμούς μεγαλεία του Προφητικού Λόγου, του προερχόμενου από τα άγια χείλη του Πατέρα.

Κατά την περίοδο που ο Χριστιανός είναι νήπιο στην πίστη του, και ως εκ τούτου ως νήπιο ομιλεί, ως νήπιο φρονεί και ως νήπιο συλλογίζεται (Α΄ Κορ.13:11) δεν μπορεί να καταλάβει το μεγαλείο συγκεκριμένων εδαφίων στην επιστολή του απ. Πέτρου.

Αλλά μετά την είσοδό του στον χώρο του Χριστού το πνεύμα του απογειώνεται όταν διαβάζει τα λόγια του

Ευαγγελίου του Χριστού. Τα μελετά και τα ξαναδιαβάζει και χαίρεται και ευχαριστεί τον Θεό.

«Σας γνωστοποιήσαμε την δύναμη και την παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, όχι με σοφιστικούς μύθους να ακολουθούν, αλλά οι ίδιοι γίναμε αυτόπτες μάρτυρες της δικής Του μεγαλειότητας. Διότι έλαβε από τον Θεό Πατέρα τιμή και δόξα, όταν ήλθε σε Αυτόν τέτοια φωνή από την μεγαλοπρεπή Δόξα: Αυτός είναι ο Γιος Μου ο Αγαπητός εις τον Οποίον Εγώ ευαρεστήθηκα! Και αυτήν την φωνή εμείς ακούσαμε εκ του Ουρανού ελθούσα, ευρισκόμενοι μαζί Του στο Άγιο Όρος (2^α Πέτρ.1:16-18).

Μέχρι εδώ το καταλαβαίνουμε μπορούμε να το χαρούμε, να το ευχαριστηθούμε καθώς μας είναι κάτι περισσότερο από αξιόπιστος ο Άγιος τούτος δούλος του Θεού, που μέχρι του μαρτυρικού του θανάτου μας το επιβεβαίωσε. Ναι, είμαστε σίγουροι στα λόγια του σαν σκεπτόμενοι άνθρωποι.

Τα παρακάτω όμως λόγια του, πως μπορούν να μας κρατήσουν καθηλωμένους σε μια απλή και σίγουρη κατανόηση; Αυτά ξεπερνούν τα όρια της γήινης αντίληψής μας. Αυτά μας ανεβάζουν στην άμαξα του Ηλία και μας δένουν γερά δίπλα του:

«έχομε βεβαιότερο τον Προφητικό Λόγο εις τον οποίον κάνετε καλά να προσέχετε σαν λυχνάρι που φέγγει σε σκοτεινό τόπο, μέχρις ότου έλθει η αυγή της ημέρας και ο Φέρων το Φως (Φωσφόρος) ανατείλει στις καρδιές σας» (Πέτρου Β', 1:19).

Είναι δυνατόν να είναι κάτι πιο σίγουρο από αυτό που βλέπουν τα μάτια μας; Την Δημιουργία την αισθανόμαστε, βλέπουμε, ακούμε την γύρω από εμάς παρουσία της, την καταλαβαίνουμε με τα αισθητήρια όργανά μας, είναι απτή και ολοφάνερη.

Δεν χωρεί καμιά αμφιβολία πάνω στην ύπαρξή της, αλλά τον Προφητικό Λόγο πώς τον αισθανόμαστε και μάλιστα κατά τέτοιο δυναμικό τρόπο που να μας είναι βεβαιότερος από τα βλεπόμενα;

Εδώ ακριβώς βρίσκεται και το μυστικό της Χριστιανικής μας πίστης. Η αληθινή Χριστιανική πίστη είναι ένας άγιος Ναός με τα ιερά του σκεύη και τα δικά του πνευματικά αισθητήρια όργανα. Ένα από τα σκεύη είναι και ο Προφητικός Λόγος.

«Τον Χριστό αν και δεν τον είδατε τον αγαπάτε» έγραψε ο απ. Πέτρος πριν δυο χιλιάδες χρόνια. Και ξαφνικά εμείς οι Χριστιανοί ανακαλύπτουμε, πως αυτό ακριβώς συμβαίνει μέσα μας. Τον αγαπάμε στην ένταση που τα αισθητήρια όργανα της πίστης μας το επιτρέπουν.

Πως έγινε, ποιος το φύτεψε; Γιατί αγαπούμε τον Χριστό με την οποιαδήποτε ένταση, ενώ ποτέ δεν τον είδε κανείς μας; Απλά μπήκαμε στον Ναό της πίστης και όλα έγιναν από μόνα τους. Όσο προχωρούμε προς το Ιερό του ναού της Πίστης τόσο πιο καθαρά Τον βλέπουμε, Τον Ακούμε, Τον ζούμε.

Πάντοτε ο οποιοσδήποτε προφητικός λόγος κινούσε και κινεί το έντονο ενδιαφέρον του σκεπτόμενου ανθρώπου. Το ενδιαφέρον του αυτό τροφοδοτείται συχνά

από υπολογισμούς και «αποκαλύψεις» πανάρχαιων πολιτισμών όπως των «Μάγια» με αστρολογίες και λοιπές μέχρι αστειότητας θεωρίες. Από αυτό το ενδιαφέρον δεν ξέφυγε ούτε ο πιστός εις τον αληθινό Θεό κόσμος. Οι ίδιοι οι προφήτες που το Άγιο Πνεύμα τους υπαγόρευε τα περί της χάριτος που έμελλε να έλθει μέσω των παθών του Χριστού, ερευνούσαν να μάθουν ποιός μπορούσε να είναι ο Σωτήρας, το σπέρμα της γυναικός. (Α΄ Πέτρ 1^ο κεφ.).

Είναι ακόμη και σήμερα πασίγνωστη σε όλον τον Χριστιανικό κόσμο η αναφορά στις καθημερινές συζητήσεις τα περί «ημερών Αποκαλύψεως» που ζει ο άνθρωπος.

Από τα πρώτα μου βήματα στην πορεία της Χριστιανικής μου πίστης, χωρίς να ξέρω το γιατί, τούτο το εδάφιο ήταν μια ουράνια μπαλκονόπορτα, από την οποία έβλεπα με ενθουσιασμό και εμπιστοσύνη όλα τα απίστευτα μεγαλεία που υπάρχουν πέρα από τα θαυμάσια που αισθάνομαι, που βλέπω, που εγγίζω, που ακούω, που οσμίζομαι και ζω με την σαρκική μου υπόσταση. Αν μπορούσε να μπει κάποια ταμπέλα θα ονομαζόταν ίσως «έξοδος της πίστης» των βλεπομένων στα μη βλεπόμενα». *«επειδή ημείς δεν ενατενίζομεν εις τα βλεπόμενα, αλλ' εις τα μη βλεπόμενα· διότι τα βλεπόμενα είναι πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια (Β΄ Κορ.4:18), και «Διά πίστεως εννοούμε ότι οι αιώνες εκτίσθησαν με τον λόγον του Θεού, ώστε τα βλεπόμενα δεν έγιναν εκ φαινομένων (Εβρ.11:3).*

ΤΕΛΟΣ;

Σίγουρα όχι!

ΑΡΧΗ;

Ασφαλώς Ναι! «Εγώ ήλθα για να έχουν Ζωή και να την έχουν άφθονη» (Ιωάν. 10:10).

Πίνακας Περιεχομένων

Κεφάλαιο 1^ο

Προφητικός λόγος. Στάση, θέση των χριστιανών γενικά. (ορισμός – δίψα για το αύριο «τί»; Άνθρωπος ταξιδευτής στο άγνωστο. Κάποιες Π.Λ. Ανώγειο

Κεφάλαιο 2^ο

Ο Π.Λ. στην Αγία Γραφή.

Πεντάτευχος. Γένεση

Π.Λ. στο Γένεση 1^ο κεφ. Π.Λ. με δημιουργική εξουσία.

Π.Λ. Στο Γένεση 2^ο κεφάλαιο. Συμβουλευτικός Π.Λ. - Ελευθερία.

Π.Λ. στο Γένεση 3^ο κεφάλαιο. Όφιος, Κήπος της Εδέμ.- Πρεσβεία Ουρανού. Αδάμ ο Πρέσβης Παράβαση.

Κεφάλαιο 3^ο

Το φοβερό Δικαστήριο. -Αγόρευση Κατηγορητηρίου.

Καταδικαστικές Αποφάσεις εις το Φίδι – Εύα. - Ο Αδάμ.

Κεφάλαιο 4^ο

Ο Π.Λ. στον Ποταμό της Ιστορίας – Χρονικά ύδατα της Γένεσης Σημαντήρες υπενθύμισης και επαναβεβαίωσης.

Οι Προφητείες περί του σπέρματος της Γυναίκος της Γένεσης

Έξοδος 13^{ος} – 12^{ος} πΧ αιώνας.

Κεφάλαιο 5^{ον}

Δευτερονόμιο 15^{ος} πΧ αιώνας

Κεφάλαιο 6^{ον}

Ψαλμοί (Δαβίδ κλπ.) 11^{ος} πΧ αιώνας.

Κεφάλαιο 7^{ον}

Ησαΐας 8^{ος} πΧ. αιώνας

Κεφάλαιο 8^{ον}

Ωσηέ 8^{ος} πΧ αιώνας

Μιχαΐας 7^{ος} και 8^{ος} αιώνας.

Ιερεμίας 6^{ος} πΧ αιώνας

Κεφάλαιο 9^{ον}

Δανιήλ 6^{ος} πΧ αιώνας

Ζαχαρίας τέλη του 6^{ου} με αρχές του 5^{ου} πΧ. αιώνα.

Μαλαχίας περί το τέλος του 5^{ου} π.χ. αιώνας.

Προφητείες Μελλοντικές

Επίλογος